

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. prosince 2020 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Alice Erleové a přísedících Radoslavy Kaderkové a Ivany Vysloužilové

takto:

Obžalovaný

Bc. David H.,

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. bytem xxx,

se podle § 226 písmeno b) trestního řádu

zprošťuje

od skutku z obžaloby Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 20. 3. 2018, sp.zn. 4 KZV 22/2017, kterého se měl dopustit tím, že **měl**

jako jednatel společnosti PAYWOOD group s.r.o., IČ: 26842866 v období od 15. 9. 2004 do 4. 3. 2014, po předchozí dohodě s Danešem Z. a při vědomí, že finanční prostředky z poskytnutých úvěrů nebudou, resp. nemusí být vráceny, napomocť Daneši Z., trestně stíhanému samostatně, k získání a následným prolongacím úvěrů pro společnost PAYWOOD group s.r.o., resp. jejím prostřednictvím pro společnost VOKD, a.s., od spořitelního a úvěrního družstva UNIBON, tak, že z titulu svého tehdejšího postavení shromáždil za společnost PAYWOOD group s.r.o. formálně potřebné písemnosti, tyto předložil k projednání UNIBON - spořitelnímu a úvěrnímu družstvu „v likvidaci“, IČ: 25053892 (dále jen UNIBON) se žádostí o úvěry, při vědomí, že po dohodě s Danešem Z. a za pomoci Ing. Davida R., předsedy představenstva UNIBON a svého bratra Radka H., člena představenstva UNIBON, budou ze strany UNIBONu takovéto úvěry společnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

PAYWOOD group s.r.o. poskytnuty, resp. prolongovány, a to přesto, že daná společnost neměla reálně zabezpečenu schopnost poskytnuté finanční prostředky řádně vrátit ani řádně uhradit smluvené úroky, či alespoň, aby úvěry byly zajištěny tak, aby se věřitel mohl uspokojit realizací zajišťovacích instrumentů, se současným vědomím vzájemných ekonomických vazeb mezi společnostmi PAYWOOD group s.r.o., HRANEX s.r.o., AGROFOREST, a.s., VOKD, a.s., Geofin, a.s. a dalších, kdy přinejmenším v části peněz z poskytnutých úvěrů tyto v konečném důsledku připadly výše vyjmenovaným společnostem, měl uzavřít za dlužníka, tj. společnost PAYWOOD group s.r.o. s družstvem UNIBON - spořitelní a úvěrní družstvo v likvidaci, IČ: 25053892 a při vědomí, že dané úvěry budou poskytnuty, resp. prolongovány po předchozí dohodě Daneše Z. s Ing. Davidem R. a Radkem H., kteří jsou stáháni samostatně, a to aniž by byly reálně zabezpečeny předpoklady jejich vrácení či alespoň byly zajištěny tak, aby se věřitel mohl uspokojit realizací zajišťovacích instrumentů, se současným vědomím, že úvěry nemusí být vráceny

1) dne 14. 6. 2005 smlouvu o úvěru č. 6620732086, na částku 15.000.000,- Kč, se splatností jistiny do 31. 8. 2005, bez účelového určení a poukázanou jednorázově na běžný účet dlužníka, kdy smlouvu za věřitele podepsali Ing. David R. a doc. Ing. Jiří V., CSc. - člen představenstva, přičemž dalšími 12-ti dodatky, které za věřitele, mimo R., který v rámci daného úvěrového vztahu smlouvy podepisoval vždy, postupně podepsali jako členové představenstva doc. Ing. Jiří V., CSc., dále od 30. 6. 2006 pak MVDr. Zdeněk Š. a konečně od 21. 12. 2006 Radek H., byla splatnost jistiny poskytnutého úvěru prodloužena až do 30. 6. 2011, ačkoli dlužník v době posledních prolongací úvěru přinejmenším řádně nehradil smluvní úroky a byl ve vysokém prodlení, a to jak u tohoto, tak u dalšího z poskytnutých úvěrů (č. 12700201 ze dne 11. 8. 2008) a současně byl daný úvěr nedostatečně zajištěn tak, aby ani v budoucnu nemohlo dojít k jeho efektivnímu vymožení, a to původně dvěma vlastními blanco směnkami vystavenými dlužníkem dne 14. 6. 2005 a avalovanými Bc. Davidem H., nar. xxx, který však byl ke dni 29. 8. 2011 jako směnečný rukojmí ze závazku vyvázán oproti úhradě částky 50 000 Kč, kdy dohodu o vyvázání směnečného rukojemství za věřitele podepsali Ing. R. a Radek H., dále zástavním právem k pohledávkám dlužníka za poddlužníky, a to až do výše 46 894 911, 99 Kč, zřízeným na základě smlouvy ze dne 30. 12. 2008, kdy však nejvyšší pohledávku, a to ve výši 35 688 100 Kč, tvořila pohledávka dlužníka za společností AIRCARGO OPERATIONS – ACO, a.s., org. sl., na jejíž nákup od spol. VOKD, a.s. poskytl UNIBON dlužníkovi PAYWOOD group s.r.o. dne 11. 8. 2008 úvěr č. 12700201, ve výši 11 700 000 Kč, který byl zajištěn stejnou pohledávkou a ze kterého věřiteli, tj. UNIBON, rovněž nebylo uhrazeno ničeho, přičemž v době postoupení pohledávky z VOKD, a.s. na dlužníka, byla společnost AIRCARGO OPERATIONS – ACO, a.s., org. sl., tedy poddlužník, v dlouhodobé ekonomické ztrátě, dále zástavním právem k cenným papírům – akciím na majitele emitenta AGROFOREST a.s., IČ: 60792906, ve jmenovité hodnotě 11 000 000,- Kč celkem, zřízeným na základě smlouvy uzavřené dne 14. 6. 2005, kterou za věřitele podepsal Ing. David R. a doc. Ing. Jiří V., CSc. a za dlužníka pak Bc. David H., který akcie podle předávacího protokolu ze stejného dne fyzicky předal Ing. R., kteréhožto zástavního práva se věřitel dne 15. 10. 2008 vzdal, přičemž prohlášení o vzdání se tohoto práva podepsali Ing. R. a Radek H. a konečně smlouvu o zřízení zástavního práva k obchodnímu podílu společnosti HRANEX s.r.o. v deklarované hodnotě 15 483 687 Kč, ve které byl dlužník společníkem, kterou za věřitele podepsali opět Ing. R. a Radek H. dne 16. 10. 2008, avšak u kteréžto smlouvy nikdy nedošlo k zápisu tohoto zástavního práva do obchodního rejstříku a tudíž jeho účinnosti, přičemž z poskytnutého úvěru na jistinu dosud nebylo uhrazeno 15 000 000 Kč,

2) přestože dlužník řádně nehradil smluvní úroky z úvěru č. 6620732086, uzavřeného dne 14. 6. 2005, za dlužníka, tj. PAYWOOD group s.r.o., dne 11. 8. 2008 měl podepsat další smlouvu o úvěru č. 12700201 na částku 11 700 000 Kč se splatností do 31. 12. 2008, která byla určena na odkup pohledávky společnosti VOKD, a.s. za dlužníkem AIRCARGO OPERATIONS – ACO, a.s., org. složka, poukázanou jednorázově na běžný účet dlužníka, kdy smlouvu za věřitele podepsali Ing.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

David R. a Radek H., přičemž dalšími 3-mi dodatky ze dne 30. 12. 2008, 29. 11. 2009 a 15. 12. 2010, které vždy podepisovaly stejné osoby jako uvedeny výše, byla splatnost jistiny poskytnutého úvěru prodloužena až do 31. 10. 2015, ačkoli dlužník v době prolongací úvěru přinejmenším řádně nehradil smluvní úroky a byl ve vysokém prodlení, a to jak u tohoto, tak u dalšího z poskytnutých úvěrů (č. 6620732086 ze dne 14. 6. 2005) a současně byl daný úvěr nedostatečně zajištěn tak, aby ani v budoucnu nemohlo dojít k jeho efektivnímu vymožení, a to původně dvěma vlastními blanco směnkami vystavenými dlužníkem dne 11. 8. 2008 a avalovanými Bc. Davidem H., nar. xxx, který však byl ke dni 6. 9. 2011 jako směnečný rukojmí ze závazku vyvázán oproti úhradě částky 50 000 Kč, kdy dohodu o vyvázání směnečného rukojemství za věřitele podepsali Ing. R. a Radek H., dále zástavním právem k pohledávkám dlužníka za poddlužníkem AIRCARGO OPERATIONS – ACO, a.s., org. složka, a to až do výše 35 688 100 Kč, zřízeným na základě smlouvy ze dne 11. 8. 2008, na jejíž nákup od spol. VOKD, a.s. poskytl věřitel dlužníkovi tento úvěr a současně byl touto pohledávkou zajištěn i další úvěr dlužníka ze dne 14. 6. 2005, č. 6620732086, přičemž v době postoupení pohledávky z VOKD, a.s. na dlužníka, byla společnost AIRCARGO OPERATIONS – ACO, a.s., org. sl., tedy poddlužník, v dlouhodobé ekonomické ztrátě, dále zástavním právem k pohledávkám dlužníka za poddlužníky, a to až do výše 46 894 911, 99 Kč zřízeným na základě smlouvy ze dne 30. 12. 2008, kdy však nejvyšší pohledávku, a to ve výši 35 688 100 Kč tvořila pohledávka dlužníka za společností AIRCARGO OPERATIONS – ACO, a.s., org. sl. a současně byla totožná smlouva uzavřena i k zajištění úvěru č. 6620732086, ze dne 14. 6. 2005, dále zástavním právem k movitým věcem bez bližší specifikace jejich hodnoty, zřízeným na základě smlouvy uzavřené dne 23. 2. 2009 formou notářského zápisu, kterou za věřitele na základě plné moci udělené ze strany statutárních zástupců podepsal Lubomír V. a za zástavního dlužníka AIRCARGO OPERATIONS – ACO, a.s., org. sl., pak Jan P., přičemž z poskytnutého úvěru na jistinu dosud nebylo uhrazeno 11 700 000 Kč,

přičemž Bc. David H. měl tímto svým jednáním umožnit Daneši Z., nar. xxx, jako hlavnímu pachateli a Ing. Davidovi R., nar. xxx a Radku H., nar. xxx, jako jeho pomocníkům, spáchání trestného činu podvodu dle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, kterážto věc je vedena u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 45 T 3/2017,

a takovýmto jednáním měl způsobit Bc. David H., záložně UNIBON - spořitelni a úvěrní družstvo "v likvidaci", od 25. 6. 2013 v konkurzu, resp. České republice zastoupené Garančním systémem finančního trhu (dříve Fond pojištění vkladů), který s ohledem na neschopnost UNIBONu dostát svým závazkům vůči vkladatelům, těmto ke dni 23. 7. 2015, v souladu se zákonem č. 21/1992 Sb., o bankách a náhradách za pojištěné pohledávky z vkladů, vyplatil částku ve výši 1 806 577 232,01 Kč celkem, škodu ve výši nejméně 26 700 000 Kč, což je částka odpovídající nesplacené jistině z poskytnutého úvěru ze strany dlužníka, tedy společnosti PAYWOOD group, s.r.o., u které jmenovaný vylákání úvěru umožnil, resp. usnadnil,

tedy měl

úmyslně jinému umožnit a usnadnit mu, zejména odstraněním překážek, aby sebe obohatil tím, že jiného uvedl v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti, a činem způsobit škodu velkého rozsahu,

čímž měl spáchat

zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, spáchaný formou účastenství – jako pomocník, dle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškození:

- JUDr. Kateřina Martínková, insolvenční správkyně UNIBON – spořitelni a úvěrové družstvo „v likvidaci“, advokátka v Ostravě, Sokolská třída 22,

- Garanční systém finančního trhu, Praha 1, Týn 639/1,

odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě podala na obviněného Bc. Davida H. obžalobu pro skutek právně kvalifikovaný jako zločin podvodu dle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku spáchaný formou účastenství, a to pomoci dle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku. Obžalovaný se měl skutku dopustit tím, že jako jednatel společnosti PAYWOOD group s.r.o. po předchozí dohodě se samostatně trestně stíhaným Danešem Z. a při vědomí, že finanční prostředky z poskytnutých úvěrů nebudou, resp. nemusí být vráceny, napomohl samostatně trestně stíhanému Daneši Z. k získání a následným prolongacím úvěrů pro společnost PAYWOOD group s.r.o., resp. jejím prostřednictvím pro společnost VOKD, a.s., od spořitelniho a úvěrního družstva UNIBON. Tyto úvěry měly být po dohodě se samostatně trestně stíhaným Danešem Z. a za pomoci samostatně trestně stíhaných Ing. Davida R., předsedy představenstva UNIBON a Radka H., člena představenstva UNIBON a bratra obžalovaného, prolongovány, a to přesto, že daná společnost neměla reálně zabezpečenu schopnost poskytnuté finanční prostředky řádně vrátit ani řádně uhradit smluvené úroky, či alespoň, aby úvěry byly zajištěny tak, aby se věřitel mohl uspokojit realizací zajišťovacích instrumentů. To vše měl učinit se současným vědomím vzájemných ekonomických vazeb mezi společnostmi PAYWOOD group s.r.o., HRANEX s.r.o., AGROFOREST, a.s., VOKD, a.s., Geofin, a.s. a dalších, kdy přinejmenším v části peněz z poskytnutých úvěrů tyto v konečném důsledku případly výše vyjmenovaným společností. Takto měl uzavřít dne 14. 6. 2005 smlouvu o úvěru č. 6620732086 na částku 15 000 000 Kč, se splatností jistiny do 31. 8. 2005, bez účelového určení a poukázanou jednorázově na běžný účet dlužníka, přičemž dalšími 12 dodatky byla splatnost jistiny poskytnutého úvěru prodloužena až do 30. 6. 2011, ačkoli dlužník v době posledních prolongací úvěru přinejmenším řádně nehradil smluvní úroky a byl ve vysokém prodlení, a to jak u tohoto, tak u dalšího z poskytnutých úvěrů (č. 12700201 ze dne 11. 8. 2008) a současně byl daný úvěr nedostatečně zajištěn tak, aby ani v budoucnu nemohlo dojít k jeho efektivnímu vymožení. Dále přestože řádně nehradil smluvní úroky z tohoto úvěru měl dne 11. 8. 2008 podepsat další smlouvu o úvěru č. 12700201 na částku 11 700 000 Kč se splatností do 31. 12. 2008, která byla určena na odkup pohledávky společnosti VOKD, a.s. za dlužníkem AIRCARGO OPERATIONS – ACO, a.s., org. složka, poukázanou jednorázově na běžný účet dlužníka, přičemž dalšími 3 dodatky byla splatnost jistiny poskytnutého úvěru prodloužena až do 31. 10. 2015, ačkoli dlužník v době prolongací úvěru přinejmenším řádně nehradil smluvní úroky a byl ve vysokém prodlení, a to jak u tohoto, tak u dalšího z poskytnutých úvěrů (č. 6620732086 ze dne 14. 6. 2005) a současně byl daný úvěr nedostatečně zajištěn tak, aby ani v budoucnu nemohlo dojít k jeho efektivnímu vymožení. Obžalovanému Bc. Davidu H. tak bylo kladeno za vinu, že svým jednáním umožnil Daneši Z., nar. xxx, jako hlavnímu pachateli a Ing. Davidovi R., nar. xxx a Radku H., nar. xxx, jako jeho pomocníkům, spáchaní trestného činu podvodu dle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, kterážto věc je vedena u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 45 T 3/2017.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

2. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 2. 2019, č.j. 37 T 4/2018-829, byl obžalovaný Bc. David H. v této věci již jednou zproštěn od skutku z citované obžaloby. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 15. 1. 2020, č.j. 4 To 50/2019-861, byl z podnětu odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě a obžalovaného Bc. Davida H. tento rozsudek zrušen v celém rozsahu a věc vrácena soudu prvního stupně, aby učinil nové rozhodnutí. Krajskému soudu v Ostravě pak nebylo rozhodnutím vrchního soudu uloženo žádné doplnění dokazování, toliko de facto uloženo podrobnější odůvodnění rozsudku.

výpověď obžalovaného

3. **Obžalovaný Bc. David H.** v rámci přípravného řízení pouze uvedl, že to, co je mu kladeno usnesením o zahájení trestního stíhání za vinu, se nedopustil ani dopustit nemohl. Dle usnesení měl pomáhat Daneši Z., Ing. Davidu R. a Radku H. v páchání jim vytýkané trestné činnosti, což je však zcela jednoznačně nereálné, a to z toho důvodu, že z jejich strany nemohlo k jim vytýkanému jednání dojít, neboť se jednalo o zcela standardní úvěrové obchody a nikdo nebyl a nemohl být právě z uvedeného důvodu uveden v omyl. Vzhledem k uvedené absenci zdrojové trestné činnosti má obžalovaný za to, že nemohl jakkoliv pomáhat ve vytýkané trestné činnosti. Také nebyl nikdy čímkoliv dán úmysl nevrátit půjčené finanční prostředky. Nelze ani přehlédnout, že je proti jeho osobě vedeno insolvenční správkyní UNIBONu civilní řízení o zaplacení obou předmětných úvěrů z titulu údajně neúčinného vyvázání ze směnečného rukojemství. Právě uvedené soudní řízení zahájené dávno před jeho trestním stíháním je rovněž dokladem standardního průběhu obou úvěrových obchodů, z nichž nelze dovozovat naplnění subjektivní stránky trestného činu. Dále využil svého zákonného oprávnění a k věci nevyprávěl. U hlavního líčení obžalovaný rovněž využil svého zákonného oprávnění a nevyprávěl. Pouze přečetl připravené prohlášení, ve kterém uvedl, že odmítá to, co je mu kladeno obžalobou za vinu. Vytýkaného jednání se nedopustil ani dopustit nemohl, v žádném případě sám ani ve spojení s jinými osobami nikdy nejednal tak, aby svým jednáním umožnil obžalovanému Daneši Z. jako hlavnímu pachateli a Ing. Davidu R. a Radku H. jako jeho pomocníkům spáchání trestného činu podvodu. Cítí se zcela nevinný. U hlavního líčení po zrušení původního rozsudku obžalovaný využil svého práva a nevyprávěl.

svědecké výpovědi

4. **Svědék Radek H.**, bratr obžalovaného a zároveň samostatně trestně stíhaný, v rámcí přípravného řízení využil svého zákonného oprávnění a nevyprávěl. U hlavního líčení uvedl, že tak, jak je celá věc postavena, se nikdy nemohla stát. Odmítl, že by se nějakým způsobem domlouval s bratrem na vylákání nějakého úvěru se záměrem ho nikdy nesplatit, přičemž jeho přesvědčení se opírá o procesy, které byly v družstvu UNIBON nastaveny a o to, zda úvěr bude poskytnut nebo ne. Nerozhodoval jako člen představenstva v podstatě vůbec a ve všech případech byly úvěry schvalovány řádným schvalovacím procesem, kterého se účastnilo X osob, X oddělení.
5. Konkrétně uvedl, že do společnosti UNIBON - spořitelního a úvěrního družstva nastoupil někdy na podzim 2006 jako jeden z prvních zaměstnanců. Měl na starosti provozní část činnosti družstva. Zhruba po roce byl navrhnut do představenstva. Jeho úkolem bylo z družstva udělat plnohodnotnou finanční instituci typu banky. Ostatně jako banka i aspirovali a s Českou národní bankou o této možnosti i jednali. Dále měl na starosti zahraniční pobočky, byl jednatelem organizační složky na Slovensku, měl na starosti celý běh této organizační složky včetně jednání se Slovenskou národní bankou. Následně podrobně vysvětlil náplň své pracovní činnosti od počátku svého působení v družstvu UNIBON s tím, že do družstva jej přijímal Ing. R., tento s ním uzavíral pracovní smlouvu. Zdůraznil, že i když byl členem představenstva, tak se na jeho pracovní pozici nic nezměnilo. Po celou dobu působil jako provozní ředitel. Pokud jde o uzavírání úvěrových smluv, tak v rámci schvalovacího podpisového řádu zavazovalo družstvo po právní stránce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

vždycky představenstvo, tzn. podle zákona o spořitelních a úvěrních družstvech schvalování, poskytování úvěrů a jakýchkoli změn, které se jich týkaly, spadalo pod úvěrovou komisi. Úvěrová komise úvěry projednávala a na základě vyhodnocení jednotlivých oddělení potom úvěr schválila nebo neschválila, případně požádala o nějaké doplnění či změnu podmínek a ve chvíli, kdy byl ten úvěr takto řádně schválen, a byla úvěrová dokumentace odsouhlasena jednotlivými odděleními, tak se dostával na stůl členům představenstva k podpisům. Podpis už byl pouze v roli závazání družstva, nikoli schválení či neschválení úvěru. Činnost svědka pak nebyla spojena s úvěrováním UNIBONu, pouze na závěr jako člen představenstva úvěr podepsal. Do té doby nijak v procesu schvalování úvěrů nefiguroval. Pokud jde o jeho roli, tak ke každému případu byla v dokumentaci vždycky přiložena úvěrová karta, tam byl popsán celý schvalovací proces, vyjádření jednotlivých odborů, vyjádření úvěrové komise, jestli je schváleno nebo neschváleno, následně vyjádření, zdali úvěrová dokumentace splňuje podmínky úvěrové karty. Když toto vše bylo v pořádku, tak podepsal úvěrové smlouvy a všechny smlouvy s tím související, tzn. i zástavní smlouvy apod., přičemž fakticky nebylo v jeho silách si všechny smlouvy přečíst, bylo toho kvanta. Za UNIBONu úvěry podepisovali vždy dva členové představenstva, nejčastěji to byl právě svědek a Ing. R., neboť poslední člen představenstva Ing. Š. bydlel v Praze a v kancelářích v Ostravě se nenacházel tak často. On jako člen představenstva se pak nevyjadřoval k žádnému úvěrovému případu, neměl žádné rozhodovací pravomoci v tom směru, jestli úvěr bude poskytnut nebo ne. Nikdy tedy nerozhodoval o tom, jestli se má daný úvěr poskytnout či nikoli. Z tohoto důvodu nebyl žádný problém, když o úvěr žádal jeho bratr, obžalovaný, resp. jeho společnost. V pravidlech UNIBONa bylo pouze, že nesmí příbuzný se podílet na úvěrovacím procesu. Při jeho podpisu jako člena představenstva už rodinný poměr nehrál roli, neboť zde byla pojistka v tom směru, že úvěr prošel řádným schvalovacím procesem. Navíc úvěr museli podepsat dva členové představenstva. Nikdy pak nešel na úvěrové oddělení a nežádal o vyřízení úvěru pro kohokoliv, nešlo úvěrovou komisí obejít, to by musel ovlivnit desítky lidí v družstvu. Úvěrování spadalo pod obchodního ředitele, nejdelší dobu byl obchodním ředitelem UNIBONu pan Ř. V hierarchii společnosti pak nad obchodním ředitelem (a i nad provozním ředitelem, kterým byl svědek) stál výkonný ředitel, tedy Ing. R. Stejně tak vymáhání nesplacených úvěrů bylo v gesci obchodního ředitele.

6. Dále se svědek vyjádřil k fungování družstva UNIBON a jeho hospodářským výsledkům s tím, že zásadním problémem na začátku bylo, že měl velmi málo vkladů, které byly na krátkou dobu. Tomu se musela přizpůsobit i struktura poskytování úvěru. Vše probírali i s Českou národní bankou, protože relativně brzy byla v družstvu kontrola České národní banky, a to z toho důvodu, že se přecházelo z dohledu Úřadu pro dohled nad družstevními záložnami pod dohled České národní banky. S Českou národní bankou tehdy probírali i to, že poskytovali krátkodobé úvěry, které se následně otáčely s tím, že při každé otočce úvěru řešili přeúvěrování klasicky tak, jako kdyby se poskytoval nový úvěr, tzn. komplet schvalovací proces. Svědek konkrétně tohle neřešil, ale jako člen představenstva o tom všem věděl a při některých jednáních i byl. Svědek má za to, že po hospodářské stránce UNIBON fungoval dobře. V době, kdy byla odebrána licence, tak na účtech měl řádově třičtvrtě miliardy korun. Stalo se to, že připravovali přelincencování na banku a v důsledku toho u nich byla kontrola České národní banky a tato měla jiný náhled na výši tvorby opravných položek k úvěrům. České národní bance vyhověli, udělali to dokonce i zpětně, a to až rok a půl zpátky, a podali na Českou národní banku opravná měsíční hlášení. Každý měsíc totiž vykazovali na Českou národní banku data týkající se všech oblastí podnikání UNIBONa. Ale tím, jak se zvýšily opravné položky, tak se snížil kapitál, který bylo možno použít pro výpočet maximální zadluženosti a stalo se, že v tu chvíli překračovali některé limity. Česká národní banka s nimi zahájila řízení, že porušili předpisy v rámci maximální možné zadluženosti. Snažili se to napravit, a to jednak tím, že chtěli zvýšit kapitál formou dalších členských vkladů, jednak tím, že se s některými klienty domluvili na předčasném splacení úvěru a tím by se snížila zadluženost. Česká národní banka jim však odebrala licenci, aniž by předtím rozhodla o schválení navýšení kapitálu, ačkoliv o

to žádali. Svědek měl za to, že ekonomika UNIBONa, vývoj toho, jak fungovali, tak to rozhodně nebylo na odebrání licence.

7. Dále se svědek vyjádřil ke svému působení v jiných společnostech s tím, že v době, kdy vstoupil do UNIBONa, tak fungoval ve společnosti DD – finanční společnost, a.s., kde do současnosti působí v pozici likvidátora. Po nástupu do UNIBONa na své pozice v jiných společnostech rezignoval, nebo mu bylo ukončeno období z důvodu počtu let, tedy jako člen představenstva spořitelního a úvěrového družstva ani nemohl vykonávat jinde činnost ze zákona. Po celou dobu pak byl navíc majitelem společnosti Keytex s.r.o., to se ale nevyklučovalo. Tato společnost měla řádově asi deset úvěrů od UNIBONa, všechny řádně splatila. Pokud jde o společnost PAYWOOD group s.r.o., tak věděl, že jeho bratr je jednatelem a společníkem, resp. přesnou pozici bratra ve společnosti asi neznal, možná jen z dokumentace úvěrového případu. Společně se o svých obchodních aktivitách nebaví. Než se svědek stal členem představenstva UNIBONa, tak společnost PAYWOOD měla několik úvěrů a ty řádně splatila. Ohledně vymáhání následných nesplacených úvěrů, zřízení či zrušení zajišťovacích instrumentů apod., tak k tomu se stavěl jako k jakémukoli jinému úvěru, nemělo vliv, že se jedná o společnost jeho bratra. Jak již uvedl, neměl na starosti proces úvěrování ani vymáhání nesplacených úvěrů.
8. Pokud jde o to, že jim byla ze strany České národní banky vytýkána existence ekonomicky spjaté skupiny osob, tak v tomto směru měli jiné názory na to, jak by se měly posuzovat ekonomicky spjaté skupiny osob. Sám svědek této problematice moc nerozuměl. V průběhu života spousty úvěrů se výrazně měnila legislativa, úplně jiné bylo ekonomické posuzování skupiny osob v době, kdy spadali pod Úřad pro dohled nad družstevními záložnami, pak se změnily. Ví, že jim to bylo vytýkáno, ale sám nebyl schopen posoudit, zda oprávněně či neoprávněně. On sám ve vytýkaném okruhu ekonomicky spjaté skupiny osob nefiguroval. Pokud byl dotázán, na svůj vztah k Ing. R., tak uvedl, že jej respektoval, před vstupem do UNIBONa jej neznal, byli kolegové, ale ne tak blízcí, aby byli přátelé. S panem Z. se skoro nevidal, snad jediné na členských schůzích. Někdy ho vídával, když bylo jednání úvěrové komise, protože byl jejím členem. Pokud jde o jejich vztah, tak jsou známí, nejsou přátelé ani kolegové. Neměl přehled o tom, v jakých společnostech má pan Z. obchodní podíl apod. Nikdy spolu nejednali o žádných úvěrech, on do této oblasti nezasahoval.
9. K dalším dotazům uvedl, že před vstupem do UNIBONa působil ve finančním družstvu, které poskytovalo krátkodobé úvěry, jednalo se o společnost SLAVA Kredit – finanční družstvo. Společnost Rotberg s.r.o. mu nic neříká, stejně tak společnost Lansdrow Lmtl. Pokud jde o společnost SLAVAINVEST s.r.o., tak to mu něco říká, asi tam byl jednatelem. Ve společnosti UNIBON nebyl nikdy na pozici obchodního ředitele.
10. Následně podrobně popsal úvěrovací proces v UNIBONu. Dále uvedl, že obecně podmínky u běžných bankovních institucí byly pro úvěrované subjekty příznivější. Spořitelní úvěrní družstva jako nové subjekty na trhu finančnictví, aby přijaly vklady od lidí, jim musely něco nabídnout a ty lidi přesvědčí jediné výše úrokové sazby. Finanční instituce je živa z rozdílu marže mezi přijatými vklady a poskytnutými úvěry, tzn. museli mít vyšší úroky na úvěrech, než měly finanční instituce, a museli to nějakým způsobem eliminovat tím, že byli pružnější ve schvalování, pružnější v tom, že byli schopni poskytnout poměrně rychlý servis úvěrovým klientům. Nyní se ta rychlost změnila i u bank.
11. **Svědčyně Barbora M.** jak v rámci přípravného řízení, tak u hlavního líčení shodně uvedla, že v roce 2005 začala pracovat ve společnosti Geofin, a.s. jako asistentka a později v Goefinu zpracovávala personalistiku a mzdové účetnictví společností, které spadaly do holdingu Geofinu a klientům této obchodní společnosti. Mezi klienty této obchodní společnosti pak spadala i obchodní společnost PAYWOOD group s.r.o. Této společnosti svědkyně zpracovávala až do roku

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

2009 nebo 2010, kdy z Geofinu odešla, personální a mzdovou agentu, účetnictví nikoliv. Rovněž tak byla zaměstnána u družstevní záložny UNIBON, a to asi po dobu jednoho roku – do roku 2011, kde rovněž zpracovávala agendu spojenou s personalistikou. Ve společnosti Geofin, a.s. spadala přímo pod představenstvo, a to konkrétně pod osoby Bc. K. a Daneše Z., v UNIBONU pak pod ředitele Ing. R., ale fakticky svědkyni řídil provozní ředitel Radek H. Co se týče činnosti, kterou vykonávala ve vztahu k obchodní společnosti PAYWOOD group s.r.o., tak svědkyně zpracovávala mzdy pro jediného zaměstnance této společnosti, a to Bc. Davida H., který byl současně v pozici jednatele této společnosti. Šlo o jednoduchý, opakující se systém práce, kdy na základě podkladů zaslaných Bc. Davidem H. nebo po telefonickém odsouhlasení zpracovávala potřebné doklady. S nikým jiným než s Bc. H. za tuto společnost nikdy nejednala. Společnost neměla žádné jiné zaměstnance. Co bylo předmětem činnosti této společnosti, svědkyně neví, ona sama neví nic ani o ekonomice společnosti, ani kdo zpracovával společnosti PAYWOOD účetnictví. K dotazům dále uvedla, že z jiného důvodu se s obžalovaným nesetkávala. Obžalovanému bylo od společnosti PAYWOOD vypláceno něco lehce nad minimální mzdu, nebyla to žádná horentní suma, tak aby se pokryly odvody sociální, zdravotní. Dále svědkyně uvedla, že si nepamatuje, že by byl obžalovaný zaměstnán ještě v nějaké jiné společnosti, kterou zpracovávala.

12. **Svědék Ing. Zdeněk P.** v rámci přípravného řízení uvedl, že je jednatelem společnosti HRANEX s.r.o. V jistém období byla společníkem společnosti HRANEX také společnost PAYWOOD group, kterou zastupoval Bc. David H. Jakým způsobem a za jakých okolností společnost PAYWOOD obchodní podíl v HRANEXu nabyla, svědek nevěděl, předpokládal, že koupí. Obžalovaný vykonával funkci jednatele taktéž ve společnosti HRANEX, ale nikdy se jakkoli nepodílel na přímém obchodním řízení této společnosti. Svědek si neuvědomuje, že by obžalovaný za tuto funkci pobíral jakoukoli odměnu a stejně tak si neuvědomuje, že by kdy společností HRANEX byla obchodním partnerem společnosti PAYWOOD. Obžalovaný se zúčastňoval valných hromad společnosti HRANEX, ale to bylo vše. Dá se říci, že PAYWOOD byla pouhým držitelem podílu ve společnosti HRANEX. K dotazům dále uvedl, že za doby existence vlastnictví podílu společností PAYWOOD nikdy nedošlo k vyplacení podílu na zisku kterémukoliv společníkovi. Rovněž tak za doby působení svědka jako jednatele ve společnosti HRANEX nebyly jakékoli finanční toky mezi společnostmi PAYWOOD a HRANEX. Dále uvedl, že společnost Geofin, a.s. zná z médií, ale neuvědomuje si, že by společnost HRANEX měla s touto společností jakékoli obchodní vztahy či vazby. Dále uvedl, že neví nic o činnosti společnosti PAYWOOD, o jejích zaměstnancích či o úvěrech poskytnutých ze strany UNIBONU. Rozhodně však ví, že žádné peníze poskytnuté společností PAYWOOD neskončily ve společnosti HRANEX. K dotazu, z jakého důvodu byl obžalovaný jednatelem HRANEXu, když nevykonával v této společnosti žádnou činnost a ani nebral žádnou odměnu za výkon funkce statutárního orgánu, uvedl, že neví, z jakého důvodu, sám to bral jeho angažmá jako kapitálovou účast. Obžalovaný žádnou činnost v HRANEXu nevykonával také z důvodu, že oblasti činnosti této společnosti nerozuměl. K dotazu, zda je svědkovi známo cokoli o zastavení obchodního podílu společnosti HRANEX ve prospěch úvěrů poskytnutých PAYWOODu ze strany UNIBONU, tento uvedl, že o nějaké zástavě slyšel, ale neuvědomuje si, že by se fakticky něco takového stalo, resp. že by to projednávala valná hromada HRANEXu. U hlavního líčení nad rámec výše uvedeného uvedl, že společnost HRANEX se zabývá dřevovýrobou, výrobou lepených hranolů a razníků. Vlastníkem HRANEXu, resp. jeho obchodních podílů, byla jednu dobu společnost AGROFOREST buď akciová společnost, nebo společnost s ručením omezeným, tím si už svědek nebyl jistý. Tato společnost se pak rozhodla svůj podíl prodat společnosti PAYWOOD, s tímto se současně stal obžalovaný jednatelem HRANEXu. Toto rozhodnutí bylo plně v kompetenci vlastníků. Svědek sám měl i nadále na starosti obchodní řízení společnosti HRANEX, tzn. jednat s bankami, s úřady, ekonomiku, personalitu, obchod atd. Obžalovaný fakticky žádnou činnost ve společnosti HRANEX nevykonával, zřejmě chtěl mít pouze přehled o společnosti, kterou vlastnil. Do řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

společnosti nezasahoval. Ve společnosti se obžalovaný objevoval sporadicky, občas si vyžádal nějaké výkazy, pokud byla potřeba jeho podpisu, tak se dostavil. Následně společnost PAYWOOD obchodní podíl ve společnosti HRANEX prodala. O zástavě obchodního podílu HRANEXu slyšel pouze od vyšetřovatelů a státní zástupkyně, sám na to reagoval, že to snad ani není možné, protože pokud by byl obchodní podíl zastaven, musel by o tom jako jednatel vědět.

13. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení svědek potvrdil svou předchozí výpověď. K dotazům dále uvedl, že zisky nebyly vypláceny, neboť HRANEX nebyl nejdříve v úplně ideálním stavu, společnost pak měla mírný růst, ale ne takový aby byla schopna vyplácet podíl na zisku, to není schopna ani nyní. Ale hodnota obchodního podílu v čase jednoznačně rostla. Dále k dotazům uvedl, že má za to, že valných hromad HRANEXu se nikdy neúčastnil David R. jako předseda představenstva AGROFORESTU a.s. Stejně tak si neuvědomuje, že by na valné hromadě byl někdy pan Daneš Z. Pamatuje si, že valných hromad se účastnil Ing. J. Pokud jde o Z. a R., tak tyto zná. R. osobně z minulosti a Z. dělal nějaký obchod pro společnost AGROFOREST s.r.o., ve které svědek vykonával do roku 2000 funkci ekonoma.
14. **Svědék Ing. Miroslav J.**, jednatel společnosti AGROFOREST s.r.o., která byla společníkem ve společnosti HRANEX s.r.o., v přípravném řízení uvedl, že ve společnosti HRANEX měla mj. obchodní podíl také PAYWOOD, jejímž jednatelem a společníkem byl obžalovaný. Svědek se společně s obžalovaným účastnil jednání ve společnosti HRANEX, neboť AGROFOREST i PAYWOOD byly společníky této společnosti. Společnost HRANEX byla vybudována na těžbu a zpracování dřeva a specializovala se na výrobu lepených hranolů. Obžalovaný v HRANEXu jen dohlížel na majetkový obchodní podíl společnosti PAYWOOD, v HRANEXu nepobíral žádnou odměnu. Pokud jde o Daneše Z., Ing. Davida R. nebo Radka H., tak si svědek neuvědomuje, že by byli v pracovním poměru, popř. působili jinak v HRANEXu. V HRANEXu nebyl vyplácen podíl na zisku, neboť tato obchodní společnost poměrně dlouho nemohla prorazit na trhu se svými výrobky a ekonomicky se trápila, poptávka po výrobcích byla malá a současně zavedená konkurence na trhu v té době byla velká. Pokud jde o valné hromady HRANEXu, tak těchto se účastnil, stejně jako obžalovaný. Obžalovaný se však nepodílel na ekonomickém řízení společnosti HRANEX. Pokud jde o případné zástavy obchodních podílů společnosti HRANEX ve prospěch úvěrů poskytnutých ze strany spořitelního a úvěrního družstva UNIBON, pak o těchto se dozvěděl od Ing. Zdeňka P. O zástavách nebylo jednáno na žádné valné hromadě. Co se pak týče převodu listinných cenných papírů v celkové kupní ceně 26 milionů Kč, ke kterému mělo dojít mezi prodávající společností PAYWOOD a nabývací společností AGROFOREST s.r.o., přičemž předmětem koupě byly akcie emitenta AGROFOREST, tak k tomu uvedl, že obchod byl uskutečněn, akcie byly předány a kupní cena byla ze strany společnosti AGROFOREST s.r.o. uhrazena v plné výši. Za AGROFOREST s.r.o. uzavíral smlouvu přímo on sám, za PAYWOOD obžalovaný. Kupní cena byla stanovena s ohledem na ekonomický stav, tj. majetek, aktiva apod., emitenta. Dále uvedl, že má za to, že v případě poskytnutého úvěru na nákup obchodního podílu společnosti HRANEX, se nejednalo o fiktivní činnost za účelem pomoci podvodům spořitelního a úvěrního družstva, ale jednalo se o reálný obchodní vztah, kdy společnost HRANEX měla vyvíjet obchodní a výrobní činnost a do budoucna generovat zisk. U hlavního líčení nad rámec výše uvedeného dále svědek uvedl, že s obžalovaným přišel do styku jenom ve vztahu ke společnosti PAYWOOD, resp. když tato společnost spoluvlastnila společnost HRANEX. Dále k dotazům uvedl, že neví, čím se zabývala společnost PAYWOOD. Znovu zopakoval, že osoby Daneš Z., Ing. R. a Radek H. nepůsobily nikdy ve společnosti HRANEX ani ve společnosti AGROFOREST. Společnost UNIBON zná jen z tisku a médií, sám si nepůjčoval nikdy žádné peníze z této společnosti.
15. Pokud jde o smlouvu o převodu listinných cenných papírů mezi společností PAYWOOD a společností AGROFOREST, tak tato smlouva určitě byla a akcie se převáděly, kupní cena byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

zaplacená. Pokud byla svědkovi přečtena výpověď z přípravného řízení, pak na tuto odkázal s tím, že dřívější výpověď byla obsáhlejší, neboť nyní už toho dost zapomněl. K dotazům dále uvedl, že nejdříve vznikla společnost AGROFOREST s.r.o., v roce 1992, a vzhledem k tomu, že získali nějakou zakázku v lesnictví a AGROFOREST s.r.o. měla hlavně zemědělskou činnost, tak kvůli tomu zřídili společnost AGROFOREST a.s., která později zfúzovala s firmou Lesy Dřevo Bruntál. Chtěli mít oddělené lesnictví a zemědělství. Po čase zjistili, že dvojí účetnictví a dvojí vedení je náročné, navíc zakázek bylo čím dál méně a byly ekonomicky nezajímavé, tak kvůli tomu došlo zpátky k zfúzování AGROFOREST s.r.o. a a.s. V současnosti existuje od roku 2014 už jen AGROFOREST s.r.o. Společnosti procházeli několika restrukturalizacemi, takže to neví přesně, ale má za to, že pánové David R., Daneš Z., popř. Radek H. nebo David H., nefigurovali nikdy v těchto společnostech. Pokud bylo svědkovi předestřeno, že pan David R. byl od 24. 3. 2006 do 30. 10. 2008 členem představenstva AGROFOREST a.s. a Daneš Z. od prosince 2006 do 3. 12. 2008 předsedou rozhodčí rady, pak uvedl, že to možná souviselo s nějakými aktivitami ještě z dob minulých, kdy tam byl Agropodnik Dvorce, kterého byli spoluvlastníky. Z těch dob zná pana Z. a možná i R., tedy z doby, kdy spoluvlastnili Agropodnik Dvorce, bylo to v 90. letech.

16. **Svědék Luděk B.** v rámci přípravného řízení uvedl, že zhruba před 3, 5 lety (*počítáno ode dne výsledku*) jej oslovil jistý Josef P. s nabídkou, zda by si nechtěl přivydělat cca 25 000 Kč. Svědek souhlasil, zeptal se, o čem se jedná, na což mu Josef P. odpověděl, že má nějaký blíže nespecifikovaný problém, pro který nemůže na svou osobu převést jistou společnost a zda by dočasně nemohl být společníkem nebo jednatelem této společnosti právě svědek B. Jednalo se o společnost PAYWOOD group. Svědek po ujištění, že se bude jednat o krátkou dobu, maximálně jednoho či dvou měsíců, kdy poté bude společnost převedena na někoho dalšího a současně, že z této situace mu nevznikne žádný problém, kvůli slíbené odměně souhlasil. Převod společnosti proběhl tak, že předmětné listiny svědek podepsal u notáře nebo advokáta někde v Ostravě, už si nepamatuje přesně, přičemž podpisu byl přítomen Josef P. a ještě nějaký další muž, kterého svědek nezná, nedokáže ho popsat a ani neví, jak se jmenuje. Žádné listiny ve vztahu ke společnosti svědek nikdy od nikoho neobdržel, dostal pouze klíček od schránky, kdy měl na určené adrese vybírat poštu, což asi dvakrát učinil. Josefa P. svědek znal od vidění z kavárny na Jiráskově náměstí v Ostravě, k dotazu, zda je mu známo jméno či osoba Davida H., uvádí, že si vzpomíná, že při jednom asi z celkem tří setkání s P. mu Josef P. představil muže jménem David H. Žádnou souvislost se společností PAYWOOD však ani jeden z nich nesděloval. K dotazu, zda tento muž byl při podpisu dokumentů spojených s převodem společnosti PAYWOOD na svědka, svědek uvedl, že nikoliv. Co se týče slíbené odměny, tak z částky 25 000 Kč svědek obdržel od P. pouze 5 000 Kč, a to po převodu společnosti na jeho osobu. Poté se nějakou delší dobu nic nedělo a až později svědka pouze oslovil P. nebo někdo další a společnost PAYWOOD znovu převedli na někoho jiného. Převod se uskutečnil v jiné notářské či advokátní kanceláři než poprvé a byl tam kromě P. i jiný další muž než poprvé. Za tento převod už svědek nedostal žádnou finanční odměnu. V době, kdy byl svědek společníkem a jednatelem společnosti v rámci této nevykonával žádnou činnost, ani nedisponoval jakýmkoliv doklady. Zmíněnou poštu asi ve dvou případech předal P. U hlavního líčení nad rámec výše uvedeného uvedl, že dostal klíče od schránky společnosti, která byla na ulici U Staré elektrárny, tuto chodil vybírat. Dále k dotazům uvedl, že má za to, že za společnosti PAYWOOD se s nikým nesešel. Obžalovaného nezná, a to ani, když jej viděl v jednací síni. Ve společnosti PAYWOOD fakticky nic nevykonával, neřídil společnost, nic nepodepisoval, jen vyzvedl jednu poštu. Nepřebíral žádný majetek ani účetnictví. Zisk ze společnosti nedostával, neví ani, čím se společnost zabývala. Nebyla to jediná společnost, kterou přes pana P. přebíral. Vlastně název PAYWOOD zjistil až z poštovní schránky, v okamžiku, kdy na sebe společnost převáděl, její název neznal, nezajímalo ho to, pouze podepsal nachystané papíry a důvěřoval panu P. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení svědek uvedl, že na policii vypovídal pravdu, vypovídal to, co věděl. Pokud jde o jméno H., tak pokud to tak dříve vypovídal, tak mu jej P. asi představoval, ale teď už si tím není jistý a obžalovaného v jednací síni nepoznává. Muže, který mu byl představen

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

jako H., není schopen popsat, protože si nyní na toto setkání už ani nepamatuje. Stejně tak si už přesně nepamatuje, jak to bylo s firmou PAYWOOD, skutečně měl za to, že její název zjistil až z poštovní schránky, ale je to už dlouho, možná tedy její název padl už od P. dřívě.

17. **Svědék Ing. David P.**, likvidátor společnosti PAYWOOD, v přípravném řízení uvedl, že za celou dobu jeho působení jako likvidátora společnosti jej nikdo ze společnosti nekontaktoval, ani jemu se nepodařilo nikoho kontaktovat a současně nikdy nedisponoval, resp. nezískal, jakékoli doklady vztahující se k této společnosti (účetní ani jiné). V průběhu prověřování současného a bývalého majetku společnosti zjistil, že společnost vlastnila do dubna 2014 obchodní podíl ve společnosti HRANEX s.r.o., který byl převeden na společnost AGROFOREST, a.s. Při snaze zjistit, za jak vysokou částku byl obchodní podíl převeden, zástupce Agroforestu svědkovi odepsal, že na tyto informace nemá právní nárok a dále s ním nekomunikují. Rovněž tak zjistil z úvěrové dokumentace záložny UNIBON, že tento obchodní podíl byl, resp. měl být, zatížen zástavním právem ve prospěch UNIBONu, ale takovéto zástavní právo není, resp. bylo vymazáno. Kdy a za jakých okolností však svědek nezjistil. Jako likvidátor společnosti svědek eviduje dvě přihlášky pohledávek věřitelů, a to zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ČR na částku 14 000 Kč a JUDr. Martínkové jako insolvenční správkyně UNIBONu na částku 11 700 000 Kč s příslušenstvím a 15 000 000 Kč s příslušenstvím, což jsou závazky dlužníka PAYWOOD ze smlouvy o úvěru č. 12700201 ze dne 11. 8. 2008 a ze smlouvy o úvěru č. 6620732086 ze dne 14. 6. 2005. Dále je evidována přihláška ve výši 8 888 Kč ze strany Okresní správy sociálního zabezpečení a ve výši 2 000 Kč ze strany Krajského soudu Ostrava jako poplatek za likvidaci společnosti. S ohledem na skutečnost, že svědek nedisponuje jakýmkoli účetními doklady, není schopen říci cokoli k ekonomické situaci společnosti. U hlavního líčení nad rámec výše uvedeného uvedl, že poté, co nezjistil žádný majetek ani ekonomickou situaci společnosti PAYWOOD, učinil ještě dotaz na předposledního jednatele, pana B., ale nic nezjistil, resp. účetnictví nikdy nebylo předáno. Následně byla společnost někdy v roce 2016 nebo 217 vymazána. K dotazům dále uvedl, že nějak historicky ve společnosti nějaký majetek byl, byl tam i podíl ve společnosti, tento byl zajištěn pro UNIBON. Ale v době likvidace, jakož i dva roky před touto, společnost PAYWOOD žádný majetek neměla, alespoň svědek žádný nezjistil. Nikdy neměl k dispozici účetnictví společnosti ani žádné doklady. V době převzetí to byla mrtvá společnost. Nezjistil, jestli společnost v minulosti vykonávala nějakou činnost nebo ne, ale určitě vykonávala, neboť tam byl poskytnut úvěr, byly nedoplatky sociální a zdravotní pojištění někdy za roky 2013, 2014.
18. **Svědčkně JUDr. Kateřina Martínková**, insolvenční správkyně spořitelního a úvěrního družstva UNIBON, v rámci přípravného řízení uvedla, že do funkce insolvenční správkyně družstevní záložny UNIBON – spořitelní a úvěrní družstvo byla rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě ustanovena v červnu 2013. Stejným rozhodnutím soud rovněž rozhodl o úpadku a prohlášení konkurzu na dlužníka UNIBON. V rámci této funkce se svědkyně stala osobou s dispozičními oprávněními a byla povinna pořídit soupis majetkové podstaty, tzn. povinna zjistit veškerý majetek dlužníka a zajistit jeho údržbu a správu tak, aby byla co nejlépe zajištěna práva věřitelů. Za UNIBON v daném období komunikovala s likvidátorem JUDr. Davidem T. Mimo hmotný movitý a nemovitý majetek byly předány a do majetkové podstaty sepsány také pohledávky dlužníka za dalšími subjekty, především z úvěrových vztahů a mj. se jednalo o pohledávky za společností PAYWOOD group s.r.o. Jednalo se o pohledávky ze dvou úvěrových smluv. Předmětná společnost, jak bylo zjištěno ze záznamů dlužníka, měla u UNIBONu celkem tři úvěrové vztahy, ale v případě jedné byly závazky ze strany dlužníka splněny. Pohledávky, které splněny nebyly, vyplývaly z úvěrové smlouvy reg. č. 6620732086 uzavřené dne 14. 6. 2005 a z úvěrové smlouvy reg. č. 0012700201 uzavřené dne 11. 8. 2008. K oběma smlouvám byla uzavřena řada dodatků, kterými byly posouvány splatnosti poskytnutých úvěrů. Na základě první smlouvy byl dlužníkovi poskytnut úvěr ve výši 15 milionů Kč, z jistiny tohoto úvěru nebylo uhrazeno ničeho a k dané smlouvě bylo uzavřeno celkem 14 dodatků, kterými byla posouvána splatnost úvěru, přičemž posledním

dodatkem byla sjednána lhůta splatnosti do 30. 6. 2011. Ke dni pořízení soupisu do majetkové podstaty činil celkový dluh z tohoto úvěru částku 25 564 766, 35 Kč, kterážto výše byla v následném soudním řízení vůči dlužníkovi potvrzena jako oprávněná. Pokud jde o další úvěrovou smlouvu ze dne 11. 8. 2008, tak na základě této byl společnosti PAYWOOD poskytnut úvěr ve výši 11 700 000 Kč, který byl určen na odkup pohledávky věřitele VOKD. Také u tohoto úvěru byla postupně posouvána splatnost a rovněž tak nebylo na jistinu uhrazeno nic. Také tato pohledávka byla svědkyní jako insolvenční správkyň žalována u soudu, který žalobě vyhověl a dlužníkovi uložil povinnost pohledávku i s úroky uhradit. Dále svědkyně uvedla, že v rámci první pohledávky, tj. ve výši jistiny z úvěru 15 milionů Kč byl tento úvěr zajištěn směnkami, které jako směnečný rukojmí podepsal také obžalovaný jako fyzická osoba. Následně však byla uzavřena dohoda o vyvázání této osoby z tohoto závazku za úplatu 50 000 Kč. Vůči tomuto ujednání insolvenční správkyň podala odpůrcí žalobu, o které dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. Rovněž tak byly úvěry zajištěny pohledávkami za třetími osobami, které však poté, co byly vyzvány k plnění, uvedly, že takovýto závazek ve svém účetnictví nevedou. U hlavního líčení nad rámec výše uvedeného dále uvedla, že veškerou dokumentaci k pohledávkám za společností PAYWOOD převzala od likvidátora UNIBONa, předal ji v originálech s tím, že se jednalo jenom o úvěrovou dokumentaci samotnou. Nebyly jí nikdy předány úvěrové karty a to, co předcházelo úvěru, tyto listiny se nikdy nepodařilo dohledat. Následně PAYWOOD vstoupil do likvidace, takže byli v kontaktu s likvidátorem a poté, co byl PAYWOOD vymazán z obchodního rejstříku, museli z tohoto důvodu vyřadit z majetkové podstaty i pohledávky. K dotazům dále uvedla, že něco na úvěrech před insolvenčním řízením splaceno bylo, ale nikdy nedošlo k placení jistiny, pouze bylo něco placeno na úrocích. Pokud jde o zástavní smlouvu k obchodnímu podílu ve společnosti HRANEX, tak tento nebyl zapsán v obchodním rejstříku. Nějaké doklady k tomu ale našli, toto zástavní právo mělo být zřízeno, ale nakonec k realizaci nedošlo, právě proto, že to nebylo zapsáno v obchodním rejstříku. Pokud jde o bíanco směnky, pak jednalo se poměrně o tradiční způsob zajištění úvěru v UNIBONu. V tomto případě byl obžalovaný ze směnky vyvázán za částku 50 000 Kč, tuto skutečnost napadli odpůrcí žalobou, o které dosud není rozhodnuto. Částka 50 000 Kč byla zaplacená, k tomu i dohledali doklady. Pokud se jedná o zástavní smlouvu k pohledávce VOKD za dlužníkem AIRCARGO OPERATIONS – ACO, tak u této pohledávky úkony také činili, dělali výzvy, uplatňovali tuto pohledávku, ale opětovně nebyli úspěšní. Pokud se jedná o zástavní smlouvu k movitým věcem, kdy tam byla nějaká plachtová hala, tak to bylo zástavní právo, které bylo zapsáno v rejstříku zástav, takže se ho domáhali. Domáhali se ho ve zvláštním řízení soudním a dostali vykonatelný titul, ale až následně zjistili, že na PAYWOOD vlastnické právo k této věci nikdy nemělo přejít, neboť VOKD tuto věc mělo dodat s výhradou vlastnického práva. Prodej zástavy nebyl realizován, protože byl pojat do majetkové podstaty VOKD. Dále k dotazům uvedla, že v majetkové podstatě UNIBONu jsou sepsány jen peněžní prostředky a pohledávky, které nemohli z nějakých důvodů postoupit, které byly dotčeny incidenčními spory, a dosud provedli jeden částečný rozvrh, k dalšímu nejsou schopni přistoupit z důvodu změny právní úpravy. Fakticky teď je v majetkové podstatě asi 300 nebo 400 milionů Kč. Pokud jde o pohledávky, tak jsou to takové, z nichž již moc velký výtěžek nebude. Věřitelé budou uspokojeni tak do výše 30%, maximálně 50%.

19. ***Svědci Daneš Z. a Ing. David R.***, sami trestně stíháni za stejnou trestnou činnost ve věci Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 45 T 3/2017, jak v rámci přípravného řízení, tak u hlavního líčení využili svého zákonného oprávnění a nevypovídali. ***Svěděk Josef P.*** dne 10. 6. 2015 zemřel (č.l. 343).

listinné důkazy

20. Soud měl dále k dispozici listinné důkazy. Z ***Rozhodnutí Úřadu pro dohled nad družstevními záložnami*** (dále jen ÚDDZ) – č.l. 81-83 ze dne 31. 5. 2004, vzal soud za prokázáno, že spořitelnímu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

a úvěrnímu družstvu Družstevní záložna UNIBON, bylo uděleno povolení působit jako družstevní záložna. **Rozhodnutím ÚDDZ** (č.l. 84-85) ze dne 27. 3. 2006 bylo rozšířeno oprávnění UNIBONu o další oprávnění. Ze žádostí (č.l. 86-91) adresovaných ze strany UNIBONu ÚDDZ ze dne 7. 3. 2006 a 24. 3. 2006, soud zjistil, že žadatel, zastoupený Ing. Davidem R., předsedou představenstva, žádá jednak o změnu povolení působit jako družstevní záložna - rozšíření oprávnění, a jednak k doplnění mj. žádá o povolení změny představenstva záložny, kdy byl odvolán na členské schůzi dne 6. 3. 2006 stávající člen doc. Ing. Jiří V., CSc. a zvolen Radek H., nar. xxx.

21. Z **Oznámení ČNB o zahájení správního řízení** z moci úřední ze dne 19. 1. 2011 (str. 92-102) vydané podle § 46 odstavec 1 zákona č. 500/2004 Sb., soud zjistil, že toto bylo vydáno pro podezření, že UNIBON nedostatečně identifikuje a vykazuje ekonomicky spjaté skupiny osob (ESSO), překračuje limity úvěrové angažovanosti a nemá zaveden dostatečně efektivní systém řízení úvěrového rizika a rizika koncentrace a dále porušuje pravidla řídicího a kontrolního systému a pravidla bezpečného provozu, a to v oblasti hodnocení bonity dlužníků před poskytnutím úvěru i v době trvání úvěrového vztahu, v oblasti stanovení a sledování rozvahové hodnoty pohledávek za dlužníky, v oblasti využívání technik snižování úvěrového rizika a v oblasti posouzení dostatečnosti vytvořených opravných položek k pohledávkám. Mj. je konstatováno, že účastník řízení vždy neposuzoval relevantní vazby mezi některými svými členy, kteří byli současně i jeho dlužníky. V důsledku toho pak v dostatečném rozsahu neidentifikoval, popř. správnímu orgánu nevykázal několik ESSO. Mimo jiné pak bylo specifikováno ESSO Daneše Z. vzhledem k jeho vzájemným vazbám mezi jmenovaným a společnostmi Geofin, a.s., Zelené terasy, a.s., HOTEL Adamantino, a.s., JOB AIR Logistics, a.s., Slezský kámen a.s., Central Charter Airlines a.s., které tvoří jednu společnou ekonomicky spjatou skupinu osob. Dále ČNB do ESSO zahrnuje též osobu Víta Z. a následně i další společnosti, např. společnost LUCCO a.s., ALFA HORIZONT s.r.o., Chirana Group, a.s. „v likvidaci“, INDUSTRIADE, s.r.o., SKIPY, s.r.o., ČPL – český podnikatelský leasing, a.s., **PAYWOOD group s.r.o.**, Defenza s.r.o. a osoby Víta Z. ml., Šárky Z. a Jany Z. Dále ČNB konstatovala, že v případě, kdy ESSO Daneše Z. tvořily všechny osoby uvedené výše, což na základě provedené kontroly dovozovala z dostupných informací, dosahovala k 31. 8. 2010 angažovanost investičního portfolia UNIBON vůči ESSO Daneše Z. až 300 milionů Kč, a tudíž cca sedmínásobně překračovala limit angažovanosti investičního portfolia vyplývající z vyhlášky. Ve vztahu k porušování pravidel řídicího a kontrolního systému a pravidel bezpečného provozu v oblasti hodnocení bonity klientů, pak ČNB konstatovala, že z dokumentace vzorků prověřovaných klientů v rámci prováděné kontroly je mj. zřejmé, že u některých klientů mj. PAYWOOD group s.r.o., docházelo k nedůsledné kontrole a vymáhání dodržování stanovených podmínek a dále k nesprávnému hodnocení bonity klientů. Stejně tak docházelo k chybnému zařazování pohledávek za některými klienty do jednotlivých kategorií, a tedy i nedostatečné tvorbě opravných položek. Výsledkem bylo, že UNIBON nesprávnou kategorizací pohledávek a zkreslenými informacemi o úvěrovém portfoliu porušoval pravidla bezpečného provozu vyplývající ze zákona o spořitelních a úvěrních družstvech a související vyhlášky. Ze stejného data pak následuje **Rozhodnutí ČNB o předběžném opatření** (č.l. 103-109) spočívajícím v tom, aby se záložna UNIBON zdržela jakéhokoliv jednání majícího vliv na vyšší angažovanosti investičního portfolia, jehož následkem by bylo cokoliv jiného, než snížení angažovanosti investičního portfolia vůči konkrétním klientům, a to CCA, a.s., Geofin, a.s., JOB AIR Logistics, a.s., Zelené terasy, a.s. a fyzické osobě Daneše Z., a to až do okamžiku, kdy angažovanost investičního portfolia vůči dotčeným osobám poklesne minimálně na úroveň limitu stanoveného vyhláškou č. 123/2007 Sb. Na toto rozhodnutí navazuje také **Rozhodnutí ČNB** ze dne 17. 5. 2011 (č.l. 111-137), kterým bylo uloženo UNIBONu, aby sjednal nápravu tím, že nebude provádět některé obchody a operace a že uvede uspořádání strategie, postupy a mechanismy do souladu s příslušnými předpisy, kdy byly stanoveny konkrétní lhůty, v nichž je třeba tuto nápravu sjednat. Dalším **Rozhodnutím ČNB o předběžném opatření** ze dne 11. 10. 2011 (č.l. 138-143) již bylo UNIBONu uloženo, aby dnem doručení tohoto rozhodnutí se zdržel jakéhokoliv jednání spočívajícího v poskytování úvěrů svým

členům a následným **Rozhodnutím ČNB** ze dne 23. 11. 2011 (č.l. 144-154) byla UNIBONu odňata licence, tj. bylo odňato povolení působit jako družstevní záložna. Z textu tohoto rozhodnutí vyplývá, že k takovému kroku ČNB přistoupila poté, kdy zjistila, že UNIBON vykonával svou podnikatelskou činnost, především poskytoval úvěry svým členům tak, že angažovanost jeho investičního portfolia ke konkrétním datům 31. 8. 2011, 30. 9. 2011 a 31. 10. 2011 přesáhla limity angažovanosti stanovené příslušnou vyhláškou č. 123/2007 Sb., a zároveň nebyly splněny povinnosti k nápravě, uložené rozhodnutím ČNB ze dne 17. 5. 2011. Ohledně překročení angažovanosti investičního portfolia je v tomto rozhodnutí uváděna i společnost PAYWOOD s.r.o.

22. Z dalších založených **Rozhodnutí** (č.l. 155-263) je pak zřejmé, že jak ÚDDZ, tak následně ČNB, rozhodovala jednak o vložení každého dalšího členského vkladu do UNIBONu a jednak schvalovala konkrétní fyzické osoby do statutárního orgánu UNIBONu, jakož i členy kontrolní a úvěrové komise. Ne vždy tato rozhodnutí byla potvrzující. Takto například byl
- dne 5. 1. 2005 rozhodnuto, že Ing. David R., doc. Ing. Jirí V., MUDr. Zdeněk Š. a Miroslava M. splňují podmínky odborné způsobilosti a důvěryhodnosti pro výkon funkce v UNIBONu (č.l. 238),
 - dne 1. 2. 2005 a 27. 3. 2006 udělen souhlas s vložением dalšího členského vkladu společností Geofin, a.s. do základního kapitálu UNIBONa (č.l. 161-163, 193-194),
 - dne 25. 5. 2007 a 20. 11. 2006 udělen souhlas s vložением dalšího členského vkladu společností VOKD do základního kapitálu UNIBONa (č.l. 221, 222),
 - dne 2. 2. 2007 bylo rozhodnuto, že Radek H. splňuje podmínky pro výkon funkce člena orgánu družstevní záložny (č.l. 240) a dne 9. 3. 2011, že splňuje podmínky pro výkon funkce voleného člena orgánu UNIBONa (č.l. 250-251),
 - dne 21. 12. 2007 bylo rozhodnuto, že Ing. David R. a MVDr. Zdeněk Š. splňují podmínky pro výkon funkce člena orgánu družstevní záložny (č.l.241),
 - dne 29. 5. 2008 bylo rozhodnuto, že Daneš Z. splňuje podmínky pro výkon funkce člena voleného orgánu družstevní záložny – člena úvěrové komise (č.l. 242),
 - dne 19. 1. 2010 udělen souhlas Daneši Z., společnosti VOKD, společnosti Geofin, společnosti Slezský kámen, společnosti LUCCO, společnosti HOTEL Adamantino a společnosti FC Vítkovice k nabytí kvalifikované účasti na UNIBONu jednáním ve shodě tak, že kvalifikovaná účast dosáhne nebo překročí 30%, avšak nedosáhne 50% (č.l. 234-235).
23. Ze **Žádosti o poskytnutí podnikatelského úvěru** (č.l. 354-359) a ze **Smlouvy o úvěru č. 0012700201 ze dne 11. 8. 2008 včetně dodatků a doprovodných smluv a ujednání** (č.l. 360-384) vzal soud za prokázáno, že smlouva byla uzavřena na úvěr ve výši 11 700 000 Kč s datem vrácení finančních prostředků do 31. 12. 2008. Za věřitele, tedy společnost UNIBON, smlouvu podepsali Ing. David R., předseda představenstva a Radek H., člen představenstva, za dlužníka, tedy společnost PAYWOOD, obžalovaný Bc. David H. Účelem poskytnutí úvěru byl odkup pohledávky VOKD, a.s. za dlužníkem AIRCARGO OPERATIONS-ACO, a.s. Dne 30. 12. 2008 byl uzavřen dodatek ke smlouvě s prolongací úvěru do 30. 11. 2009 a s doplněním zajištění o zřízení zástavního práva k movitým věcem ve AIRCARGO OPERATIONS-ACO, a.s. (plachtová hala, požární nádrže a montované administrativní budovy). Dne 29. 11. 2009 byl uzavřen další dodatek s prolongací úvěru do 30. 11. 2010 a dne 15. 12. 2010 dodatek s prolongací úvěru do 30. 10. 2015. Všechny dodatky byly za věřitele podepsány Ing. Davidem R. a Radkem H. a za dlužníka Bc. Davidem H. Z prohlášení dlužníka (tj. PAYWOOD group s.r.o.) o závazcích a pohledávkách, vyplývá, že ke dni 31. 12. 2010 deklaroval závazky v celkové výši 68 055 001 Kč, z toho z obchodního styku ve výši 565 337 Kč, přičemž závazky po lhůtě splatnosti delší než 90 dní byly deklarovány ve výši 67 489 664 Kč. Co se pohledávek týče, tak dlužník ke stejnému datu deklaroval pohledávky v celkové výši 47 461 714 Kč, z toho pohledávky z obchodního styku ve výši 299 321 Kč, přičemž pohledávky po lhůtě splatnosti delší než 90 dní deklaroval ve výši 47 162 393 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

Zajišťovacích institutů ke smlouvě o úvěru bylo více. Jednak to byla blankosměnka podepsaná avalistou, obžalovaným, jako fyzickou osobou. Dále byla podepsána smlouva o zřízení zástavního práva uzavřená dne 11. 8. 2008 mezi zástavním věřitelem UNIBON (podepsáno Ing. Davidem R. a Radkem H.) a dlužníkem PAYWOOD group s.r.o. - zřízeno zástavní právo k zajištění peněžitě pohledávky společnosti VOKD, a.s. po dlužníkovi AIRCARGO OPERATIONS-ACO, a.s. v deklarované nominální hodnotě 35 688 100 Kč, která vznikla z titulu Kupní smlouvy CARGO TERMINÁL letiště Ostrava-Mošnov ze dne 1. 3. 2008. Dále byla podepsána Smlouva o zřízení zástavního práva uzavřená dne 30. 12. 2008 mezi zástavním věřitelem UNIBON (podepsáno Ing. Davidem R. a Radkem H.) a dlužníkem PAYWOOD group s.r.o. - zřízeno zástavní právo k zajištění peněžitých pohledávek zástavního dlužníka PAYWOOD group s.r.o. za poddlužníky v deklarované nominální hodnotě 46 894 911, 99 Kč. Na základě Dohody o vyvázání směnečného rukojemství uzavřené dne 6. 9. 2011 mezi UNIBON (podepsáno Ing. R. a Radkem H.) a Bc. Davidem H., bylo dohodnuto, že okamžikem úhrady ve výši 50 000 Kč ve prospěch UNIBON se ruší směnečné rukojemství fyzické osoby Bc. Davida H. ve vztahu k úvěrové smlouvě č. 0012700201. Dne 9. 3. 2012 Bc. H. uhradil UNIBONU částku ve výši 100 000 Kč (obsahující také částku ve výši 50 000 Kč z titulu vyvázání se ze směnečného rukojemství u další úvěrové smlouvy č. 6620732086 viz níže).

24. *Z listin z průběhu insolvence* vztahujících se k výše uvedenému úvěru (č.l. 385-436) soud zjistil, že dne 19. 5. 2014 byla podána JUDr. Kateřinou Martínkovou, insolvenční správkyní UNIBONu, k Okresnímu soudu v Ostravě žaloba s návrhem na vydání platebního rozkazu proti žalovanému PAYWOOD o zaplacení částky 11 700 000 Kč s příslušenstvím (z titulu nesplaceného úvěru dle úvěrové smlouvy č. 0012700201). Rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 25. 9. 2014, č.j. 120 C 71/2014-15, bylo rozhodnuto, že žalovaný (PAYWOOD) je povinen zaplatit částku ve výši 11, 7 milionů Kč s příslušenstvím. Dne 11. 6. 2014 byla dále podána insolvenční správkyní UNIBONu k Okresnímu soudu v Ostravě žaloba s návrhem na vydání platebního rozkazu proti žalovanému PAYWOOD o zaplacení částky 825 000 Kč s příslušenstvím (smluvní pokuta z titulu porušení podmínek úvěrové smlouvy č. 0012700201). Rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 31. 5. 2015, č.j. 130 C 101/2014-19, byla tato smluvní pokuta i s příslušenstvím insolvenční správkyní přiznána. Dne 23. 6. 2014 byla podána ke Krajskému soudu v Ostravě insolvenční správkyní UNIBONu odpůřčí žaloba proti vyvázání ze směnečného rukojemství Bc. Davida H. Dne 22. 8. 2014 byla podána insolvenční správkyní UNIBONu k Okresnímu soudu v Ostravě žaloba o nařízení soudního prodeje zástavy movitých věcí zástavního dlužníka AIRCARGO OPERATIONS-ACO, a.s. (plachtová hala, požární nádrže a montované administrativní budovy). Usnesením Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 29. 7. 2015, č.j. 24 C 176/2015-39, byl nařízen soudní prodej předmětu zástavy. Dne 5. 1. 2015 insolvenční správkyně UNIBONu vyzvala poddlužníky zastavených pohledávek k plnění ve prospěch UNIBONa, přičemž poddlužníci David D., Hotel Olšanka, s.r.o., Město Šternberk, HRANEX dřevo stavby s.r.o. "v likvidaci", Město Frenštát pod Radhoštěm, Klenoty aurum a.s. se písemně vyjádřili, že neevidují žádné pohledávky vůči věřiteli PAYWOOD a z tohoto důvodu nemohou poskytnout žádné plnění ve prospěch UNIBONa. Dne 26. 3. 2015 byla dále podána insolvenční správkyní UNIBONu ke Krajskému soudu v Ostravě přihláška pohledávky ozn. č. 2 do insolvenčního řízení vedeném proti VOKD, a.s. - týká se pohledávky věřitele VOKD, a.s. po dlužníkovi AIRCARGO OPERATIONS-ACO, a.s. ve vztahu k zajištěným movitým věcem dlužníka AIRCARGO OPERATIONS-ACO, a.s. (plachtová hala, požární nádrže a montované administrativní budovy).
25. Ze *Žádosti o poskytnutí podnikatelského úvěru* (č.l. 438-446) a ze *Smlouvy o úvěru č. 6620732086 ze dne 14. 6. 2005 včetně dodatků a doprovodných smluv a ujednání* (č.l. 447-509) vzal soud za prokázáno, že smlouva byla uzavřena na úvěr ve výši 15 000 000 Kč, v žádosti byl jako účel úvěru uveden nákup akcií společnosti AGROFOREST a.s. za částku 15 milionů korun, v úvěrové smlouvě účel úvěru již nebyl specifikován. Datum vrácení finančních prostředků

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

byl stanoven na 31. 8. 2005, smlouvu podepsali za věřitele, tedy UNIBON, Ing. David R., předseda představenstva, a doc. Ing. Jiří V., CSc., člen představenstva, a za dlužníka, tedy PAYWOOD, obžalovaný Bc. David H. Dne 27. 12. 2005 byl uzavřen dodatek s prolongací úvěru do 30. 6. 2006, dne 30. 6. 2006 s prolongací úvěru do 30. 9. 2006, dne 27. 9. 2006 s prolongací úvěru do 31. 12. 2006, dne 21. 12. 2006 s prolongací úvěru do 31. 3. 2007, dne 30. 3. 2007 s prolongací úvěru do 30. 6. 2007, dne 28. 6. 2007 s prolongací úvěru do 30. 9. 2007, dne 27. 9. 2007 s prolongací úvěru do 31. 12. 2007, dne 28. 12. 2007 s prolongací úvěru do 31. 12. 2008. Dále byl dne 16. 8. 2008 uzavřen dodatek ke smlouvě o úvěru ohledně změny zajišťovacích instrumentů, došlo ke zrušení zajištění na základě smlouvy o zastavení listinných cenných papírů ze dne 14. 6. 2005, kterou bylo zřízeno zástavní právo k akciím eminenta AGROFOREST a.s., IČ: 60792906, v celkové nominální hodnotě 4 700 000 Kč, přičemž toto zajištění bylo nahrazeno zřízením zástavního práva k celému obchodnímu podílu dlužníka ve společnosti HRANEX s.r.o., IČ: 25358227, a to na základě smlouvy o zřízení zástavního práva k obchodnímu podílu na společnosti ze dne 16. 10. 2008. Dne 30. 12. 2008 byl uzavřen dodatek č. 11 na prolongaci úvěru do 30. 6. 2009, dále bylo doplněno zajištění na základě smlouvy o zřízení zástavního práva k pohledávkám ze dne 30. 12. 2008, zástavním právem k pohledávkám dlužníka z obchodního styku za poddlužníky v celkové nominální hodnotě 46 894 911, 99 Kč. Dále dne 29. 6. 2009 byl uzavřen dodatek s prolongací úvěru do 31. 8. 2009, dne 28. 8. 2009 s prolongací úvěru do 31. 12. 2010, dne 15. 12. 2010 s prolongací úvěru do 30. 6. 2011. V dodatku č. 14 ze dne 15. 12. 2010 byla dále doplněna povinnost dlužníka, který se zavázal zorganizovat prodej jím vlastněného obchodního podílu společnosti HRANEX s.r.o. s tím, že ke zveřejnění nabídky dojde nejpozději do 31. 3. 2011; při porušení této podmínky se dlužník zavázal zaplatit věřiteli smluvní pokutu ve výši 1 000 000 Kč. Dodatek č. 1 byl za věřitele podepsán Ing. Davidem R. a doc. Ing. Jiřím V., CSc., dodatky č. 2 a č. 3 Ing. Davidem R. a MVDr. Zdeňkem Š., dodatky č. 5 až 14 byly za věřitele podepsány Ing. Davidem R. a Radkem H.; všechny dodatky za dlužníka podepsány Bc. Davidem H. Úvěr byl v době uzavření úvěrové smlouvy zajištěn blankosměnkou avalovanou obžalovaným jako fyzickou osobou. Na základě dohody uzavřené dne 29. 8. 2011 mezi věřitelem UNIBON a směnečným rukojmím Bc. Davidem H. v návaznosti na následnou úhradu dohodnuté částky ve výši 50 000 Kč došlo k vyvázání se ze směnečného rukojemství obžalovaného. Dále na základě Smlouvy o zastavení listinných cenných papírů ze dne 14. 6. 2005 bylo zřízeno zástavní právo k akciím eminenta AGROFOREST a.s., IČ: 60792906, v celkové nominální hodnotě 4 700 000 Kč (smlouva podepsána za zástavního věřitele Ing. Davidem R. a doc. Ing. Jiřím V., CSc., za dlužníka obžalovaným). Prohlášením ze dne 15. 10. 2008 se zástavní věřitel UNIBON této zástavy vzdal, za UNIBON podepsáno Ing. R. a Radkem H. Na základě Smlouvy ze dne 16. 10. 2008 bylo zřízeno zástavního práva k obchodnímu podílu ve výši 48,7 % (v hodnotě 15 483 678 Kč) na společnost HRANEX s.r.o. (u této společnosti měla podíl v této výši společnost PAYWOOD). Smlouva byla podepsána za UNIBON Ing. R. a Radkem H., za PAYWOOD obžalovaným. Tato zástava však není uvedena v obchodním rejstříku společnosti HRANEX ani v jednání valné hromady. Dále byla dne 30. 12. 2008 uzavřena Smlouva o zřízení zástavního práva mezi zástavním věřitelem UNIBON (podepsáno Ing. Davidem R. a Radkem H.) a dlužníkem PAYWOOD. Touto smlouvou bylo zřízeno zástavní právo k zajištění peněžitých pohledávek zástavního dlužníka PAYWOOD za poddlužníky v deklarované nominální hodnotě 46 894 911, 99 Kč. Tyto pohledávky pak byly opakovaně použity jako zástavy (i k druhé smlouvě o úvěr uvedené výše). Kromě firmy AIRCARGO OPERATIONS-ACO, a.s., další poddlužníci, kteří měli mít závazek vůči PAYWOOD, po nichž byly pohledávky zastaveny ve prospěch UNIBON, popírají samotný vznik pohledávek.

26. *Z listin z průběhu insolvence* vztahujících se k výše uvedenému úvěru (č.l. 510-520) soud zjistil, že dne 25. 4. 2014 byla podána insolvenční správce UNIBONu k Okresnímu soudu v Ostravě žaloba s návrhem na vydání platebního rozkazu proti žalovanému PAYWOOD o zaplacení částky 15 000 000 Kč s příslušenstvím (dlužná jistina s úroky z titulu úvěrové smlouvy č. 6620732086). Rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 13. 1. 2015, č.j. 130 C 64/2014-21, byla žalované

společnosti PAYWOOD uložena povinnost zaplatit částku ve výši 15 milionů Kč s příslušenstvím. Dne 11. 6. 2014 byla dále podána insolvenční správkyň UNIBON k Okresnímu soudu v Ostravě žaloba s návrhem na vydání platebního rozkazu proti žalovanému PAYWOOD o zaplacení částky 1 500 000 Kč s příslušenstvím tvořící smluvní pokutu z titulu porušení podmínek úvěrové smlouvy. Rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 12. 11. 2014, č.j. 127 C 100/2014-19, byla tato smluvní pokuta včetně příslušenství insolvenční správkyňi přiznána.

27. *Z Výkazů zisků a ztrát a z daňových příznání* (č.l. 525-620) soud zjistil, že společnost PAYWOOD vykazovala za účetní období let 2005 až 2013 následující hospodářské výsledky:
- rok 2005 – zisk ve výši 589 000 Kč (zpracování účetní závěrky dne 29. 6. 2006),
 - rok 2006 – zisk ve výši 1 237 000 Kč (zpracování účetní závěrky dne 28. 3. 2007),
 - rok 2007 – ztráta ve výši -1 012 000 Kč (zpracování účetní závěrky dne 13. 3. 2008),
 - rok 2008 – zisk ve výši 4 535 000 Kč (zpracování účetní závěrky dne 20. 3. 2009),
 - rok 2009 – zisk ve výši 585 000 Kč (zpracování účetní závěrky dne 30. 3. 2010),
 - rok 2010 – zisk ve výši 2 999 000 Kč (zpracování účetní závěrky dne 31. 3. 2011),
 - rok 2011 – ztráta ve výši -4 783 000 Kč (zpracování účetní závěrky dne 27. 3. 2012),
 - rok 2012 – ztráta ve výši -7 857 000 Kč (zpracování účetní závěrky dne 5. 3. 2013),
 - rok 2013 – ztráta ve výši -5 067 000 Kč (zpracování účetní závěrky dne 30. 3. 2014).
28. Ve spise jsou dále založeny jednotlivé listiny, na základě kterých byla vypracována *Závěrečná zpráva* o výsledcích finančního šetření u obžalovaného a jeho manželky (č.l. 621-669). *Z úplného výpisu z obchodního rejstříku* společnosti VOKD (č.l. 716-727) soud zjistil, že Daneš Z. je od 7. 7. 2008 předseda představenstva v této společnosti. *Z úplného výpisu z obchodního rejstříku* společnosti UNIBON (č.l. 728-732) soud zjistil, že Radek H. byl členem představenstva od 13. 12. 2006 do 28. 11. 2011.
29. Soud dále předložil u hlavního líčení k nahlédnutí jako listinný důkaz celý *spis Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 45 T 3/2017*. Z jeho obsahu soud mimo jiné zjistil, že na základě usnesení policejního orgánu Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor hospodářské kriminality, Ostrava, ze dne 25. 6. 2015, č.j. KRPT-231900/TČ-2013-070082, bylo zahájeno trestní stíhání Daneše Z., Ing. Davida R. a Radka H. pro skutky právně kvalifikované jako zvlášť závažný zločin podvodu dle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku spáchaný formou spolupachatelství, přičemž ve skutkové větě figuruje i společnost PAYWOOD. V trestním řízení vystupoval jako svědek obžalovaný Bc. David H. Obžaloba státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 8. 6. 2017, sp.zn. 4 KZV 24/2016, pak byla podána na stejné tři obviněné pro totožný skutek, avšak jednání obviněného Z. bylo právně kvalifikováno jako zločin podvodu dle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, kdežto jednání obviněných Ing. Davida R. a Radka H. bylo kvalifikováno jako pomoc k zločinu podvodu dle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku k § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku.

V průběhu řízení před soudem byl předložen **znalecký posudek** vypracovaný Znaleckým a oceňovacím ústavem s.r.o., Prostějov, týkající se hodnoty záruk v jednotlivých úvěrových případech uváděných v této trestní věci v obžalobě. Úkolem znalce bylo posoudit výši zástav v jednotlivých úvěrových případech, a to ke dni uzavření příslušné úvěrové smlouvy. Zpracovatel tohoto znaleckého posudku, Ing. Petr Peštuka, pak konstatoval, že v celkovém pojetí výše zástav odpovídala výši daného poskytnutého úvěru. U všech zkoumaných případů (*tedy i u společnosti PAYWOOD*) bylo zástav obvykle více, většinou tři a struktura byla různorodá - od směnky, které byly obvykle základem, přes movité věci, zásoby nebo pohledávky a dalším případem bylo ručení akciemi nebo obchodními podíly. Mohlo se stát, že nějaká konkrétní zástava nebyla dostačující, ale vzhledem k tomu, že u každého úvěru těch zástav bylo více, pak ve svém souhrnu výše záruk byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

odpovídající, pokud byly sečteny jednotlivé zástavní instrumenty. Soud opakuje, že tento znalecký posudek byl v trestním řízení proti obžalovanému Bc. Davidovi H. použit jako listinný důkaz. V doplněném dokazování pak byl následně předloženo odborné vyjádření stejného znalce (č.l. 4364 zmíněného spisu), který de facto tvoří doplněk znaleckého posudku. Z tohoto odborného vyjádření vyplývá, že hodnoty pohledávek (myšleno pohledávek sloužící jako zástavy úvěrů) jsou vždy stanovovány ke dni uzavření úvěrové smlouvy. Při zpracování výše uvedeného znaleckého posudku pak nebylo možno reálně ověřit existenci těchto pohledávek, neboť posudek byl zpracováván přibližně s desetiletým odstupem od reálného případu, vycházel tedy z dokumentace k úvěrovému případu. Podobně bylo postupováno také ohledně dobytosti jednotlivých pohledávek, a pokud to bylo možné, bylo dohledáváno z veřejných zdrojů, zda dlužník v době uzavření smlouvy existoval a jaká mohla být jeho reálná ekonomická situace. Vymahatelností pohledávek v pozdější době se znalecký posudek nezabýval, neboť pohledávky jsou oběžným aktivem, které se v průběhu času mění. Povinností dlužníka je jejich seznam pravidelně aktualizovat podle reálného stavu. Je třeba si však uvědomit i reálnou situaci doby, ve které se úvěrové případy odehrávaly – úvěrové smlouvy byly uzavírány těsně před vypuknutím ekonomické krize, která na zdejší ekonomiku dopadla nejtěživěji v letech 2009 a 2010. Konkrétně se pak tento dodatek zabývá úvěrovými případy společností JOB AIR Logistic, PAYWOOD a ČPL – Český podnikatelský leasing a konstatuje, že ve všech případech nebyly pohledávky jedinou formou zajištění a všechny zajišťovací instrumenty ke dni uzavření úvěrových smluv hodnotu zajištění naplňovaly.

Dále měl tedy soud k dispozici **listinné důkazy** založené ve spise Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 45 T 3/2017. Ze *zápisů z jednání* představenstva UNIBONu z konce roku 2011 a začátku roku 2012 (č.l. 662-668 zmíněného spisu) vzal soud za prokázáno, že i poté, kdy bylo rozhodnuto ČNB o odnětí licence družstevní záložně UNIBON je patrná snaha tehdejšího vedení záložny o vstup investorů a dalších členských vkladů, jakož i projednání dalších kroků k řešení opravných položek a překlasifikace úvěrů. Ze *zprávy interního auditu*, vypracované dne 6. 1. 2010 Ing. Radkem Š. a Mgr. Petrem K. za období listopadu 2009 (č.l. 689-695 zmíněného spisu) vyplývá, že nebyly zjištěny žádné závažné nedostatky či zjištění. Na č.l. 1230-1231 zmíněného spisu je pak založen *přehled členů kontrolní a úvěrové komise* UNIBONu v jednotlivých obdobích s přesným uvedením doby trvání členství, kdy v obou případech se jedná o počet dvanáct až čtrnáct osob. Ze *zpráv insolvenční správkyně* včetně příloh (č.l. 1252-1290) soud zjistil, že přehledy stavu poskytnutých úvěrů, jakož i přehledy stavu terminovaných vkladů, běžných účtů a úvěrových účtů a současně insolvenční správkyně koncem roku 2016 sdělila také základní informace k dlužníkům, mimo jiné společnosti PAYWOOD. Součástí těchto údajů je také přehledná tabulka, obsahující základní údaje o počtu členů družstevní záložny, výši základního členského vkladu a další informace ke konci let 2008-2010, jakož i tabulky jednotlivých členů družstevní záložny včetně celkové výše splacených členských vkladů i vyjádření procentního podílu ze základního kapitálu. Ze *zpráv insolvenční správkyně* ze dne 3. 10. 2016 (č.l. 1257) pak také vyplývá, že stav peněžních prostředků UNIBONu ke dni prohlášení konkurzu na majetek dlužníka činil na jednotlivých účtech částku 614 690 934, 19 Kč a v cizí měně 4 196, 94 EUR, přičemž v pokladně společnosti byla částka 13 201 Kč. Tyto finanční prostředky se nacházely na různých účtech u ČSOB, na jednom účtu u J&T Banka, a.s. a na dvou různých účtech u Citibank Europe. Ze *zpráv interního auditu* z let 2007-2010 (č.l. 1302-1643 zmíněného spisu) vypracované převážně Ing. Radkem Š. vzal soud za prokázáno v konkrétních obdobích jednotlivá zjištění i výstupy a doporučená opatření. Většinou je konstatováno, že spořitelna a úvěrní družstvo UNIBON zavedlo řadu kritérií, prostřednictvím kterých sleduje provoz a procesy v záložně a snaží se stanovené úkoly a cíle plnit. Kus práce byl realizován při zprovoznění jednotného bankovního informačního systému, který podává záložně klíčové informace a umožňuje snižovat rizika spojená s podnikáním v této oblasti. Velká část rezerv v práci záložny je v oblasti řízení rizik. Jako velmi nestandardní auditor hodnotí porušování limitů likvidního rizika. Záložna nemá propracovaný finanční plán pro období následujících dvanácti měsíců (audit z 31. 3. 2008), chybí i komplexní havarijní a krizový plán. Současně je konstatováno, že záložna plní

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

udělené doporučení ze zpráv interních auditů, a to z cca 50%. Nebyly shledány kritické nedostatky v práci zaměstnanců ani managementu záložny, které by vedly k fatálnímu selhání této ekonomické jednotky. *Usnesením Krajského soudu v Ostravě* ze dne 25. 6. 2013, sp.zn. KSOS 14 INS 23976/2012 (č.l. 1657-1659 zmíněného spisu) byl zjištěn úpadek dlužníka UNIBON a současně byl na majetek tohoto dlužníka prohlášen konkurz. Insolvenčním správcem byla ustanovena JUDr. Kateřina Martínková. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, že byly splněny podmínky pro rozhodnutí o úpadku z důvodu předlužení. Dlužník, tj. družstvo UNIBON, osvědčil, že má více věřitelů a součet jejich splatných pohledávek vůči dlužníkovi činí cca 1, 8 miliardy Kč, zatímco hodnota jeho majetku činí cca 1, 1 miliardy Kč. U dlužníka, který je finanční institucí, není ani předpoklad další pokračující činnosti, neboť dlužník okamžikem odebrání licence musel zastavit svoji činnost, jakožto spořitelního a úvěrního družstva. Soud proto rozhodl o úpadku dlužníka a vzhledem k tomu, že úpadek dlužníka lze u spořitelního a úvěrního družstva řešit jedině konkurzem, zároveň bylo rozhodnuto o tomto způsobu řešení úpadku. Ve spise je taktéž založen *přehled poskytnutých úvěrů a jejich splácní* (č.l. 2315-2316, 3614), z něhož mimo jiné vyplývá, že společností PAYWOOD byla uhrazena na úrocích částka 8 593 986, 60 Kč, přičemž byla čerpána na jistinách částka 26 700 000 Kč. Na jistině obou úvěrů nebylo uhrazeno ničeho.

Nelze pominout ani *materiály Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka v Ostravě*, založené ve spise Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 45 T 3/2017 (č.l. 3449-3458, 3973-3982 tohoto spisu). Z obsahu těchto listinných materiálů je zřejmé, že insolvenční správkyňe podala trestní oznámení ze dne 4. 9. 2014 na Krajské státní zastupitelství v Ostravě. Toto státní zastupitelství z důvodu věcné a místní příslušnosti dne 15. 9. 2014 podání společně s průvodním přípisem postoupilo k dalšímu šetření Vrchnímu státnímu zastupitelství v Olomouci, pobočka Ostrava. Z obsahu tohoto dopisu vyplývá, že státní zastupitelství na základě podaného trestního oznámení konstatuje možné podezření ze spáchání zločinu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 trestního zákoníku s předběžně zjištěnou souhrnnou škodou přesahující částku 150 000 000 Kč. Z trestního oznámení je zřejmé, že tohoto trestného činu se mohli dopustit odpovědní zástupci UNIBONu při jejich činnosti v letech 2005 - 2011. Konstatuje se zároveň, že popis oznamovaného protiprávního jednání odpovědných osob je poměrně rozsáhlý a zahrnuje popis jednotlivých případů ve formě vzdání se konkrétních zástavních práv, jakožto sjednaného zajištění poskytnutých úvěrů, absence adekvátního zajištění, bezdůvodného prodlužování splatnosti poskytnutých úvěrů, postupování pohledávek za dlužníky pod cenou a další jednání. Jsou specifikovány konkrétní body 1-19 tohoto podání, kde je uváděno celkem devatenáct úvěrových dlužníků, mezi nimiž se objevuje také společnost PAYWOOD. Následuje vyjádření policejního orgánu ze dne 12. 1. 2015 o uložení spisového materiálu „AA“ a vyrozumění policejního orgánu adresované insolvenční správkyňi ze dne 13. 1. 2015 v tom směru, že toto trestní oznámení bylo bez dalších opatření a provádění úkonů uloženo „AA“. Z odůvodnění takového postupu policejního orgánu je zřejmé, že podání oznamovatelky se týkalo obchodních aktivit statutárního orgánu obchodní firmy UNIBON – spořitelní a úvěrní družstvo, a to v souvislosti s uzavíráním jednotlivých úvěrových smluv v průběhu let 2005 - 2011 s různými subjekty. Toto podání obsahovalo dvě části, v nichž byly popisovány vždy jednotlivé úvěrové případy v počtu 31 s celkovou výší úvěrovaných částek přes 800 000 000 Kč. Policejní orgán také konstatuje, že v souvislosti s obchodní činností UNIBONu bylo v minulosti učiněno již více podání, a to mimo jiné i současnou oznamovatelkou a policejní orgán provedl rozsáhlou analýzu tohoto podání, kdy konstatuje, že již usnesením ze dne 16. 1. 2013 bylo rozhodnuto o odložení věci podle § 159a odstavec 5 trestního řádu ve věci podezření ze spáchání trestného činu podvodu dle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, a to v souvislosti s dřívějším podáním ohledně úvěru s dlužníkem PHS stavebně-obchodní společnost, s.r.o. Své rozhodnutí v měsíci lednu 2015 policejní orgán odůvodnil tím, že ve všech označených případech nebylo zjištěno, že by některý úvěrový případ nebyl nijak zajištěn a forma zajištění úvěru je na jeho poskytovateli, tedy na samotném věřiteli, kdy samozřejmě musí být dodrženy veškeré právní předpisy a zákony. Je zde uváděno, že veškeré obchodní aktivity

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

UNIBONu byly pod dohledem ČNB jakožto orgánu dohledu nad finančním trhem, který rovněž vydal v měsíci listopadu 2011 příslušné rozhodnutí o odnětí povolení působit jako družstevní záložna. Rovněž zprávy nezávislého auditora uvádějí soulad s účetními uzávěrkami, a to až ke konci roku 2010. Policejní orgán tedy uzavřel, že po důkladném vyhodnocení a provedené analýze spisového materiálu má policejní orgán za to, že zjištěné skutečnosti nenasvědčují tomu, že by došlo ke spáchání jakéhokoliv trestného činu a není zde podezření, které by vedlo k rozhodnutí o zahájení úkonů trestního řízení dle § 158 odstavec 3 trestního řádu. S ohledem na rozhodnutí policejního orgánu ze dne 12. 1. 2015 o uložení spisového materiálu „AA“ podala dne 17. 2. 2015 insolvenční správkyňe podnět na Vrchní státní zastupitelství v Olomouci, pobočka v Ostravě, k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení dle ustanovení § 174 odstavec 1 trestního řádu, neboť se domnívala, že policejní orgán nepostupoval správně a zákonně a jeho postup spočívající v uložení věci „AA“ lze považovat za přinejmenším předčasný. Věc tedy byla znovu prověřena zmíněným státním zastupitelstvím a dopisem ze dne 16. 3. 2015 bylo insolvenční správkyňi státním zástupcem sděleno, že policejní orgán podle pokynu státního zástupce v této věci provedl potřebnou analýzu předmětných úvěrových případů na základě zaslaného spisového materiálu, jakož i další návazná zjištění - zejména ve vztahu k působení dřívějšího likvidátora dlužníka, stanoviska ČNB v rámci výkonu bankovního dohledu i výsledku šetření předchozích podání, které měly souvislost s činností UNIBONu. Vzhledem k tomu, že policejní orgán po provedení těchto úkonů dospěl k závěru, že ve vztahu k činnosti statutárních orgánů družstva nejsou dány žádné skutečnosti, ze kterých by vyplývalo podezření z trestné činnosti, rozhodl o uložení věci bez dalšího opatření. Státní zástupce považuje tento postup policejního orgánu za správný.

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 1. 2019, sp.zn. 45 T 3/2017, pak byli všichni obžalovaní (Daneš Z., Ing. David R., Radek H.) dle ustanovení § 226 písmeno a) trestního řádu zproštěni obžaloby státní zástupkyňe Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 8. 6. 2017, sp. zn. 4 KZV 24/2016. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 5. 12. 2019, sp.zn. 4 To 36/2019, byl citovaný rozsudek z podnětu odvolání státní zástupkyňe v celém rozsahu zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně, aby učinil nové rozhodnutí. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 11. 2020, sp.zn. 45 T 3/2017, byli obžalovaní Daneš Z. a Radek H. v souladu s ustanovením § 226 písmeno b) trestního řádu znovu zproštěni uvedené obžaloby. Trestní stíhání obžalovaného Ing. Davida R. bylo zastaveno, neboť obžalovaný zemřel.

30. Po takto **provedeném dokazování a vyhodnocení všech důkazů** jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti v souladu s ustanovením § 2 odstavec 6 trestního řádu dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného Bc. Davida H. nebyla prokázána bez důvodných pochybností, resp. že o vině obžalovaného existují důvodné pochybnosti.
31. Bez pochybností bylo prokázáno, že se stal skutek, resp. jeho část, pro který bylo proti obžalovanému zahájeno trestní stíhání a podána obžaloba, když bylo prokázáno, že obžalovaný Bc. David H. jako jednatel společnosti PAYWOOD group s.r.o. uzavřel se spořitelním a úvěrním družstvem UNIBON dvě smlouvy o úvěru, tedy smlouvu o úvěru č. 6620732086 na částku 15 000 000 Kč a smlouvu o úvěru č. 12700201 na částku 11 700 000 Kč. Toto je prokázáno listinnými důkazy, a to právě zmíněnými smlouvami o úvěr. Nebylo však *bez důvodných pochybností* prokázáno, že by tyto částky obžalovaný jako jednatel společnosti vylákal „podvodně“ na poškozené družstvo UNIBON. Dle názoru soudu tedy nebyla dostatečně prokázána subjektivní stránka vytýkaného trestného činu.
32. Předně je nutno konstatovat, že obžalovanému Bc. H. je obžalobou kladeno za vinu, že se vytýkaného jednání dopustil jako pomocník ve smyslu ustanovení § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku, když měl svým jednáním umožnit Daneši Z. jako hlavnímu pachateli a Ing.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

Davidovi R. a Radku H. jako jeho pomocníkům spáchání trestného činu podvodu dle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku. Pro tuto trestnou činnost pak jsou jmenovaní trestně stíháni ve věci Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 45 T 3/2017. Jak již bylo výše uvedeno, rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 11. 2020, sp.zn. 45 T 3/2017, byli obžalovaní Z. a Radek H. dle ustanovení § 226 písmeno b) trestního řádu zproštěni obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 8. 6. 2017, sp. zn. 4 KZV 24/2016. Rozsudek dosud není pravomocný. Trestní stíhání obžalovaného Ing. Davida R. bylo zastaveno, neboť tento zemřel.

33. Účastenství (i ve formě pomoci) je pak v trestním zákoníku vybudováno na *zásadě akcesority účastenství*, což je v obecné rovině závislost trestní odpovědnosti účastníka na trestní odpovědnosti hlavního pachatele. Organizátorství, návod a pomoc se tedy posuzují jako účastenství podle § 24, jen jestliže se pachatel hlavního trestného činu o něj alespoň pokusil (účastenství na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu). Vzhledem k tomu, že obžalovaný Daneš Z. byl jako hlavní pachatel zproštěn obžaloby pro trestný čin podvodu z důvodu, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, nemůžou být zcela logicky trestně stíháni ani účastníci (v daném případě pomocník) na tomto trestném činu. Je pravdou, že zprošťující výrok vůči obžalovanému Z. není pravomocný, soud tuto skutečnost uvádí z důvodu zdůraznění zásady akcesority účastenství, když si sám jako předběžnou otázku ve smyslu ustanovení § 9 odstavec 1 trestního řádu vyhodnotil skutečnosti podstatné pro posouzení viny obžalovaného Bc. H., tedy i skutečnosti týkající se hlavního trestného činu.
34. Objektivní stránka **trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku** spočívá v tom, že pachatel jiného *uvede v omyl, jeho omylu využije nebo mu zamlčí podstatné skutečnosti*, v důsledku čehož tato osoba provede nějakou majetkovou dispozici a tím vznikne škoda na cizím majetku a dojde k obohacení osoby pachatele nebo jiné osoby. *Podvodné jednání*, tj. uvedení v omyl nebo využití omylu, popř. zamlčení podstatných skutečností, může směřovat nejen vůči poškozenému, ale i vůči jiné osobě. Omyl je rozpor mezi představou a skutečností. O omyl půjde i tehdy, když podváděná osoba nemá o důležité okolnosti žádnou představu nebo se domnívá, že se nemá čeho obávat. Omyl se může týkat i skutečností, které teprve mají nastat, pachatel však musí o omylu jiného vědět již v době, kdy dochází k jeho obohacení. Po subjektivní stránce je třeba *úmyslného zavinění*. K naplnění zákonných znaků subjektivní stránky trestného činu podvodu se vyžaduje, aby bylo prokázáno, že pachatel jednal *v tzv. podvodném úmyslu již v době jednání*. Následné, byť podvodné, jednání pachatele, který učinil určité majetkové dispozice, jimiž znemožnil plné nebo alespoň částečné uspokojení pohledávky svého věřitele, není trestným činem podvodu dle ustanovení § 209 trestního zákoníku. **Účastenství** ve smyslu ustanovení § 24 trestního zákoníku předpokládá *úmysl směřující k účasti ve formě organizátorství, návodu nebo pomoci na konkrétním úmyslném trestném činu*.
35. Tedy v daném případě musí být prokázáno, že obžalovaný Bc. H. jako jednatel společnosti **PAYWOOD již v době uzavírání smluv o úvěr nechtěl poskytnuté úvěry vrátit nebo alespoň věděl, že společnost PAYWOOD nebude reálně schopna poskytnuté finanční prostředky vrátit, tedy jednal již při uzavírání smluv v podvodném úmyslu. Toto však dle názoru soudu nebylo v trestním řízení bez důvodných pochybností prokázáno.**
36. Obžalovanému Bc. H. je obžalobou kladeno za vinu, že po předchozí dohodě s Danešem Z. a při vědomí, že finanční prostředky z poskytnutých úvěrů nebudou, resp. nemusí být vráceny, napomohl Z. k získání a následným prolongacím úvěrů pro společnost PAYWOOD od spořitelního a úvěrního družstva UNIBON při vědomí, že po dohodě s Danešem Z. a za pomoci Ing. Davida R. a svého bratra Radka H. budou ze strany UNIBONu takovéto úvěry poskytnuty, resp. prolongovány, a to přesto, že společnost PAYWOOD neměla reálně zabezpečenu schopnost poskytnuté finanční prostředky vrátit ani řádně uhradit smluvené úroky či alespoň aby úvěry byly

zajištěny tak, aby se věřitel mohl uspokojit realizací zajišťovacích instrumentů, se současným vědomím ekonomických vazeb mezi společnostmi PAYWOOD, HRANEX s.r.o., AGROFOREST a.s., VOKD, a.s., Geofin, a.s. a dalších, a za této situace uzavřel za dlužníka, společnosti PAYWOOD s družstvem UNIBON dvě smlouvy o úvěr. Takováto konstrukce obžaloby však nebyla žádným způsobem, tedy žádnými provedenými důkazy, prokázána.

37. Sám obžalovaný k věci de facto nevyprávěl, když pouze stručně popřel, že by se vytykánoho jednání dopustil, tedy, že by pomáhal Daneši Z., Ing. Davidu R. nebo Radku H. v jim vytykané trestné činnosti. Toto označil za jednoznačně nereálné, neboť z jejich strany nemohlo k žádné trestné činnosti dojít, neboť se jednalo o zcela standardní úvěrové obchody a nikdo nebyl a nemohl být uveden v omyl. Také zde nikdy nebyl čímkoliv dán úmysl nevrátit finanční prostředky. Je třeba v první řadě uvést, že skutečně nebyla žádným provedeným důkazem, ať už svědeckou výpovědí nebo listinnými důkazy, prokázáno, že by existovala jakákoliv dohoda mezi obžalovaným Bc. H. a Danešem Z. či jeho „pomocníky“ Ing. Davidem R. a Radkem H. Svědci Daneš Z. a Ing. David R. vzhledem k vlastnímu trestnímu stíhání pro stejnou trestnou činnost odmítli v této věci v procesním postavení svědků vypovídat, svědek Radek H. ve své výpovědi takovou dohodu výslovně opakovaně popřel. I když se v případě svědka H. jedná o bratra obžalovaného, nelze tímto jeho výpověď bez dalšího považovat za účelovou. Naopak výpověď svědka Radka H. je de facto v mnohém potvrzována provedenými listinnými důkazy, a to zejména těmi založenými ve spise Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 45 T 3/2017. Ve shodě se svědeckou výpovědí Radka H. má soud za prokázáno, že proces schválení úvěrů ve společnosti UNIBON nebyl dílem jednoho či několika málo osob, ale fungoval na podobném principu jako v jiných finančních institucích. Tedy než byl konkrétní úvěr schválen „prošel“ rukami celé řady osob, neboť nejdříve byla žádost o úvěr přidělena konkrétnímu úvěrovému pracovníkovi, který založil úvěrovou dokumentaci, poté pokud byly doklady k podané žádosti kompletní, vyjadřoval se k danému úvěru tzv. risk manažer a teprve poté byla celá záležitost předkládána úvěrové komisi. Každý úvěr pak měl svou úvěrovou kartu, do které se stanoviska jednotlivých osob zaznamenávaly, a teprve po schválení úvěru úvěrovou komisí došlo k podpisu úvěrové smlouvy ze strany předsedy představenstva a člena představenstva UNIBONu. V tomto směru pak nelze přehlédnout skutečnost, že v době uzavření prvního vytykánoho úvěru, tedy dne 14. 6. 2005, **nebyl svědek Radek H. ještě členem představenstva UNIBONu**, tudíž ani za UNIBON nepodepisoval smlouvu o úvěru, dokonce nepodepisoval ani první tři dodatky o prolongaci tohoto úvěru a jeho podpis začíná figurovat až od dodatku č. 4. Rovněž tak **svědek Daneš Z. nebyl v roce 2005 členem úvěrové komise UNIBONu**, neboť souhlas ČNB s jeho působením v orgánech UNIBONu mu byl udělen až v květnu 2008, konkrétně na základě rozhodnutí ze dne 29. 5. 2008 (viz výše). **Tedy je zcela evidentní, že se ani svědek H. ani svědek Z. nemohli podílet ze strany UNIBONu na schvalovacím procesu úvěru č. 660732086 ve výši 15 000 000 Kč poskytnutého společnosti PAYWOOD. Tímto je dle názoru soudu zcela vyvrácena konstrukce, že obžalovaný Bc. H. po předchozí dohodě s Danešem Z. a při vědomí, že finanční prostředky z poskytnutého úvěru nebudou, resp. nemusí být vráceny, napomohl Z. k získání finančních prostředků z tohoto úvěru. Pokud Daneš Z. (a ani Radek H.) v té době neměl žádný reálný ani jiný vliv na to, zda společnost PAYWOOD získá úvěr, nemůže být obžalovanému Bc. H. kladeno za vinu, že po domluvě s těmito osobami jednal podvodně. Pokud pak jde o následné chování obžalovaného a osob zastupující UNIBON spočívající v snížení zajištěnosti úvěru, toto v žádném případě nemůže naplňovat skutkovou podstatu trestného činu podvodu.** Pokud jde o druhý úvěr, tedy úvěr č. 6620732086 z 11. 8. 2008 na částku 11 700 000 Kč, pak svědek H. k tomuto uvedl, že se v UNIBONu zabýval provozními záležitostmi a IT oblastí, jednotlivé úvěrové smlouvy a jejich dodatky podepisoval z pozice člena představenstva UNIBONu až ve chvíli, kdy úvěr prošel celým schvalovacím procesem. Popřel, že by kohokoliv z úvěrové komise či jinou osobu podílející se na schvalovacím procesu oslovil z důvodu vyřízení úvěru pro společnost svého bratra, obžalovaného Bc. H.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

38. Dále je nutno zmínit, že družstevní záložna UNIBON začala vyvíjet svou činnost v roce 2004, a to na základě rozhodnutí ÚDDZ o vydání povolení působit jako družstevní záložna. Toto rozhodnutí je datováno dnem 31. 5. 2004 (s účinností od 21. 6. 2004) a tento dohledový orgán byl od 1. 4. 2006 nahrazen dohledem přímo ze strany ČNB. Z listinných materiálů je zcela zřejmé, že jak ÚDDZ, tak následně ČNB, vydávaly souhlasy (příp. i nesouhlasná stanoviska) s jednotlivými členy orgánů družstevní záložny, ať už se jednalo o členy představenstva, úvěrových komisí či kontrolních komisí. Tedy byla to právě ČNB, která na základě svých zjištěných informací udělila souhlas Daneši Z. pro jeho působení v úvěrové komisi, jakož i schvalovala vklady dalších společností, ve kterých figuroval. Součástí spisového materiálu jsou pak mimo jiné také listiny vyžádané ze strany dohledových orgánů, které byly vydány ČNB nebo ÚDDZ od doby založení družstevní záložny do doby odnětí licence UNIBONu. Ze strany ÚDDZ pak ve spise není založen jediný doklad, který by svědčil o tom, že po dobu dohledu tohoto orgánu by byly v UNIBONu zjištěny jakékoliv nesrovnalosti. Přestože od 1. 4. 2006 dohledová činnost přešla na ČNB, jsou dle založených dokladů první nesrovnalosti zjištěny ze strany tohoto dohledového orgánu až v lednu 2011, a to na základě kontroly, která byla provedena na podzim roku 2010. Lze jen stěží předpokládat, že by to byla první kontrola ze strany ČNB, která by byla v UNIBONu provedena po více než čtyřech letech od doby, kdy ČNB převzala dohled nad touto družstevní záložnou a družstevními záložnami obecně. Přesto do této doby, tedy do ledna 2011, nebyly nikdy UNIBONu vytýkány vzájemné ekonomické vazby některých společností, v případě obžalovaného Bc. H. tedy společností PAYWOOD, HRANEX, AGROFOREST, VOKD a Geofin, ačkoliv tyto vazby musely být dohledovým orgánům známy, zejména za situace, kdy byly opakovaně dávány souhlasy s vložením členských vkladů minimálně společností Geofin a VOKD do základního kapitálu UNIBONu. ***Tedy v době uzavírání předmětných úvěrových smluv, konkrétně v červnu 2005 a srpnu 2008, a ani dlouho poté (až do ledna 2011) nebyly ze strany dohledových orgánů UNIBONu vytýkány jakékoliv nesrovnalosti či nedostatky.***
39. Pokud pak jde o samotné úvěry, tak úvěr č. 6620732086 ze dne 14. 6. 2005 na částku 15 000 000 Kč byl v době uzavření smlouvy zajištěn jednak 2 blanco směnkami obžalovaného H. jako fyzické osoby, jednak zástavní smlouvou k akciím společnosti AGROFOREST a.s. v hodnotě 11 000 000 Kč. Až následně dne 29. 8. 2011 byl směnečný rukojmí, tedy obžalovaný, vyvázán ze závazku oproti úhradě částky 50 000 Kč, když dohodu o vyvázání směnečného rukojemství podepsali za UNIBON Ing. R. a Radek H. Úvěr č. 12700201 ze dne 11. 8. 2008 na částku 11 700 000 Kč byl v době uzavření smlouvy zajištěn jednak taktéž 2 blanco směnkami obžalovaného jako fyzické osoby, jednak zástavní smlouvou k pohledávkám dlužníka za poddlužníkem AIRCARGO OPERATIONS – ACO, a.s., org. složka, a to až do výše 35 688 100 Kč. Taktéž v případě této úvěrové smlouvy až následně, dne 6. 9. 2011, došlo k vyvázání směnečného dlužníka (obžalovaného) ze závazku oproti úhradě částky 50 000 Kč. V obou případech pak bylo prokázáno, že částky 2 x 50 000 Kč byly skutečně společností PAYWOOD záložně UNIBON zaplacený. Ze znaleckého posudku vypracovaného v rámci trestního řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 45 T 3/2017 (viz výše – bod 29. odůvodnění) pak vyplývá, že souhrn výše záruk u úvěrů (tedy i u úvěrů pro společnost PAYWOOD) byla odpovídající. Z výkazů zisk a ztrát a z daňových příznání pak vzal soud za prokázáno, že v roce 2005 (v době uzavření první úvěrové smlouvy) činil hospodářský výsledek společnosti PAYWOOD zisk ve výši 589 000 Kč (účetní závěrka zpracována dne 29. 6. 2006), v roce 2008 (v době uzavření druhé úvěrové smlouvy) pak činil zisk 4 535 000 Kč (účetní závěrka zpracována dne 20. 3. 2009) – viz bod 26. odůvodnění. Z výpovědi svědka Ing. Davida P., likvidátora společnosti PAYWOOD, pak vyplynulo, že sice v době, kdy byl jmenován likvidátorem společnosti, se již jednalo o mrtvou společnost bez majetku a ani se mu nepodařilo zjistit ekonomickou situaci společnosti, ale na druhou stranu zjistil, že historicky ve společnosti nějaký majetek byl, společnost v minulosti určitě vykonávala nějakou činnost. Nejednalo se tedy pouze o „fiktivní“ společnost. Navíc z listinných materiálů, a i

z výpovědi svědka Ing. P. vyplývá, že po určité období společnost PAYWOOD vlastnila obchodní podíl ve společnosti HRANEX. *Z výše uvedených skutečností tak dle názoru soudu nelze v žádném případě dovodit, že by bylo prokázáno, že v době uzavírání úvěrových smluv zde byl již dán jednoznačný podvodný úmysl, tedy úmysl zapůjčené finanční prostředky nevrátit, nebo že by zde byla zcela objektivně dána nedostatečná schopnost společnosti PAYWOOD poskytnuté prostředky vrátit. Úvěry byly v době uzavírání dostatečně zajištěny, společnost byla v té době v zisku a skutečnost, že následně došlo k vyvázání ze směnečného rukojemství nebo vzdání se zástavního práva nemá relevantní vliv, neboť jak bylo již výše uvedeno, následně, byť podvodné, jednání pachatele, který učinil určité majetkové dispozice, jimiž znemožnil plné nebo alespoň částečné uspokojení pohledávky svého věřitele, není trestným činem podvodu.* V tomto ohledu pak nelze opomenout, že společnost PAYWOOD hradila úroky z obou uzavřených úvěrů, když na obou úvěrech byla na úrocích zaplacená celková částka 8 593 986, 60 Kč. *Tato skutečnost dle názoru soudu také nesvědčí o tom, že by společnost PAYWOOD, resp. obžalovaný jako její jednatel, měl od počátku úmysl získané finanční prostředky nevrátit.*

40. Dále je třeba konstatovat, že nebyla žádným provedeným důkazem, ať už svědeckou výpovědí nebo listinnými materiály, prokázána konstrukce obžaloby, konkrétně skutečnost, že by existovala jakákoliv dohoda mezi obžalovaným Bc. H. a Danešem Z., de facto nebylo ani prokázáno, že by se nějak tyto dvě osoby znaly. Dále nebylo žádným způsobem prokázáno, že by finanční prostředky získané z vytýkaných úvěrů nebyly použity pro společnost PAYWOOD, ale naopak byl použitý pro společnost Z. – VOKD, a.s., př. pro jakoukoliv jinou společnost spojenou s Danešem Z. V tomto směru pak nebyly ze strany státního zastupitelství učiněny ani žádné návrhy na doplnění dokazování.
41. Soud se tedy otázkou existence tzv. podvodného úmyslu (tedy naplnění subjektivní stránky vytýkaného trestného činu podvodu) zabýval velmi podrobně, neboť nelze odhlédnout od skutečnosti, že jsou zde jisté indicie, že následné jednání obžalovaného Bc. Davida H., tedy jeho jednání po uzavření předmětných úvěrových smluv, spočívající zejména ve vyvázání se ze směnečného rukojemství, mohlo směřovat k tomu, aby nebyly smlouvy o úvěru dostatečně zajištěny a aby tak došlo k nesplnění závazků z úvěrových smluv, tedy k nesplacení úvěrů. Jak již bylo výše uvedeno, následné jednání obžalovaného však nestačí k naplnění tzv. podvodného úmyslu, které zde musí být dán v době uzavření předmětných úvěrových smluv. Soud tedy po opětovném přezkoumání všech skutečností relevantních pro rozhodnutí má stále za to, že v daném případě zejména nebylo prokázáno, že by obžalovaný Bc. H. jako statutární zástupce společnosti PAYWOOD měl při uzavírání úvěrových smluv se UNIBONem v úmyslu finanční prostředky získané z těchto smluv nevrátit, př. že by byl minimálně srozuměn s tím, že nebude v silách jeho společnosti peníze vrátit. Znovu soud opakuje, že jednak při uzavírání první úvěrové smlouvy neměl potenciální hlavní pachatel podvodu žádný vliv na uzavření smlouvy, navíc na obou úvěrech v celkové výši 26 700 000 Kč bylo na splátkách zaplacen více než 8 000 000 Kč, což je také celkem výrazná okolnost, které dle názoru soudu vylučuje podvodný úmysl. Těžko by obžalovaný Bc. H. za svou společnost (a případně ve spojení s Danešem Z. či jinými osobami) hradil splátky úvěrů, pokud by již od počátku měli v úmyslu pouze ze UNIBONa „vyvést“ finanční prostředky. **Soud má tedy stále za to, že nebylo prokázáno naplnění subjektivní stránky vytýkaného trestného činu.**
42. Pokud jde o *hodnocení personálních vztahů a vazeb jednotlivých osob, včetně jejich majetkových propojení, tzv. ESSO*, pak zcela jistě nelze popřít, že Daneš Z. v době, kdy působil v UNIBONu působil i v celé řadě jiných firem. Taktéž lze bez pochybností konstatovat, že v těchto firmách působily na různých pozicích osoby, které pak byly panem Z. osloveny k činnosti v úvěrové nebo kontrolní komisi UNIBONu. Nebylo však prokázáno, že by takové propojení mělo za následek ovlivnění

rozhodovacích procesů při uzavírání úvěrových smluv v UNIBONu ze strany právě Z. Že by tedy tyto vztahy nebo vazby měly vliv na skutečnost, že společnosti PAYWOOD byly poskytnuty úvěry. Navíc, jak již bylo výše uvedeno, od 1. 4. 2006 přešla dohledová činnost na ČNB a až do roku 2011 nebyly nikdy UNIBONu vytýkány vzájemné ekonomické vazby některých společností, v případě obžalovaného Bc. H. tedy společností PAYWOOD, HRANEX, AGROFOREST, VOKD a Geofin, ačkoliv tyto vazby musely být dohledovým orgánům známy, zejména za situace, kdy byly opakovaně dávány souhlasy s vložením členských vkladů minimálně společností Geofin a VOKD do základního kapitálu UNIBONu. Pokud pak existence takových vazeb nevadila dohledovému orgánu, pak jen stěží lze je klást k tíži obžalovaného Bc. H., zejména za situace, kdy nebylo prokázáno, že by tyto vazby měly reálný vliv na jeho úvěrový případ. Z dokazování provedeného ve věci obžalovaného Z. (45 T 3/2017) pak vyplývá, že v předmětné době byl v UNIBONu prováděn interní audit (viz výpovědi svědků Ing. Š., Ing. N. a Ing. S.), přičemž z těchto výpovědí vyplývá, že se v rámci výkonu své činnosti zabývali také skupinou ekonomicky spjatých osob, úvěrovou angažovaností a kapitálovou přiměřeností. Pokud byly objeveny případy, které byly limitní, a hrozilo překročení těchto ukazatelů, pak byly řešeny. Svědkyně Ing. N. pak konstatovala, že za dobu jejího působení (tedy od poloviny roku 2010 až do odebrání licence UNIBONu) zde žádné vážné problémy nezaznamenala. Účastnila se jednání představenstev, kde byla mimo jiné řešena úvěrová angažovanost, ESSO i navýšení opravných položek. Potvrdila také, že UNIBON měl převážně krátkodobé vklady a tomu logicky musely odpovídat i krátkodobé úvěry (v zájmu odpovídající likvidity), které byly následně prolongovány. Tato praxe je zcela běžná v mnoha finančních institucích. Otázka ekonomicky spjatých skupin osob tedy byla v UNIBONu řešena.

43. Pokud jde o prolongaci předmětných úvěrů, pak jak již bylo výše uvedeno, záložna UNIBON byla závislá zejména na krátkodobých vkladech, čemuž odpovídaly i krátkodobé úvěry, přičemž svědek Radek H. vysvětlil, z jakého důvodu bylo úvěry prolongovány, a i že to byl běžný postup i ve vztahu k jiným společnostem než PAYWOOD. Otázka prolongací je v bankovních institucích zcela běžnou záležitostí a z provedeného dokazování vyplývá, že v případě prolongování kteréhokoliv úvěru musel dlužník nově předkládat veškeré požadované podklady, jako by se jednalo o uzavření nové smlouvy. Družstevní záložna přitom poskytovala úvěry pouze svým členům a o kterémkoliv vkladu stávajícího či nového člena družstevní záložny vždy měl schvalovací pravomoc dohledový orgán (tedy od 1. 4. 2006 ČNB). Pokud jde o zajištění poskytnutých úvěrů, tak již výše bylo konstatováno, že ze závěrů znaleckého posudku (včetně jeho doplnění) vypracovaného v rámci trestního řízení sp.zn. 45 T 3/2017, vyplývá, že všechny poskytnuté úvěry (tedy i úvěry poskytnuté společnosti PAYWOOD) byly dostatečně zajištěny, minimálně v době vzniku, resp. v době uzavření úvěrových smluv. Soud výše uvedené zmiňuje pouze jako naplnění povinnosti vypořádat se se námitkami odvolacího soudu, neboť soud má stále za to, že podstatou dané věci je skutečnost, že nebyla prokázána subjektivní stránka trestného činu, tedy existence podvodného úmyslu v době uzavření úvěrových smluv. V takovém případě je pak tedy irelevantní, zda byly úvěry následně prolongovány a z jakého důvodu či zda byly následně oslabovány zajišťovací instrumenty. Toto by mohlo mít vliv pouze na naplnění skutkového podstaty jiného trestného činu, čemuž se soud věnuje níže. Vliv na existenci podvodného úmyslu může mít otázka vyhodnocení ekonomické situace společnosti PAYWOOD v době uzavření předmětných úvěrů. Soud se této otázce věnoval, avšak je nutné konstatovat, že v době rozhodování soudu již chyběly listinné materiály, které by mohly prokazovat „životaschopnost“ dané společnosti. Soud se částečně tedy ocitl v důkazní nouzi, přičemž měl pouze k dispozici vyjádření Ing. P., likvidátora společnosti PAYWOOD, který uvedl, že historicky ve společnosti majetek byl, společnost vykonávala nějakou činnost, ale v době jeho působení se mu už nepodařilo zjistit ekonomickou situaci společnosti. V tomto směru dále soud poukazuje na skutečnost, že společnost měla v době uzavření první úvěrové smlouvy hospodářský výsledek v podobě zisku ve výši 589 000 Kč a v době uzavření druhé úvěrové smlouvy dokonce ve výši 4 535 000 Kč. Společnost pak vlastnila po nějakou dobu i obchodní podíl v jiné (dodnes) fungující společnosti (konkrétně HRANEX), tedy i z tohoto vyplývá, že vykonávala

nějakou obchodní činnost a že její ekonomická situace byla minimálně v době uzavření úvěrových smluv dobrá. Není ani bez významu, že jednak hradila úroky z poskytnutých úvěrů, a že historicky i splatila jiný úvěr poskytnutý záložnou UNIBON. Tedy ani v tomto směru nelze dovodit, že by bylo prokázáno, že ekonomická situace společnosti PAYWOOD nedovolovala jeho statutárním zástupci učinit závěr, že nebude schopen dostát svým úvěrovým závazkům.

44. Za této situace tedy dospěl soud opakovaně k závěru, že nebyla žádným způsobem dostatečně prokázána subjektivní stránka jednání vytykávaného obžalovanému Bc. Davidu H., tedy že nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný jednal jednak v úmyslu pomoci Daneši Z. ve spáchání trestného činu podvodu dle § 209 trestního zákoníku jednak v přímém úmyslu nevrátit úvěrem získané finanční prostředky či v nepřímém úmyslu ohledně neschopnosti společnosti PAYWOOD tyto finanční prostředky vrátit. Subjektivní stránka jednání obžalovaného (v tomto případě ve formě úmyslu) je pak obligatorním znakem skutkové podstaty trestného činu podvodu dle § 209 trestního zákoníku (a to i ve formě pomoci k tomuto trestnému činu). Její nedostatek pak zcela logicky vede k závěru, že jednání obžalovaného Bc. H. tedy není trestným činem. Z tohoto důvodu byl obžalovaný Bc. David H. v souladu s ustanovením § 226 písmeno b) trestního řádu zproštěn od skutku z obžaloby Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 20. 3. 2018, sp.zn. 4 KZV 22/2017, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.
45. Soud se pak v neposlední řadě zabýval i otázkou, zda jednáním obžalovaného nebyla naplněna skutková podstata jiného trestného činu, zejména trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 trestního zákoníku nebo trestného činu poškození věřitele dle § 222 trestního zákoníku.
46. Pokud by se mělo jednat o pachatelství výše uvedených trestných činů, pak trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo poruší podle zákona mu uloženou nebo smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek. Takovou osobou se jednoznačně myslí i člen statutárního orgánu obchodní společnosti ve vztahu k majetku této společnosti, neboť ze zákona o obchodních korporacích (zákon č. 90/2012 Sb.) vyplývá povinnost členů statutárních orgánů vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře, kterou lze považovat též za povinnost náležitě opatrovat nebo spravovat majetek obchodní společnosti. Tedy takovou osobou by mohl být i obžalovaný Bc. David H. Trestného činu poškození věřitele dle § 222 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo byť jen částečně, zmaří uspokojení svého věřitele, přičemž trestní zákoník stanoví způsoby, jakým to lze učinit. I v daném případě by takovou osobou mohl být obžalovaný Bc. H. Současně však jednou ze základních zásad trestního řízení je zásada obžalovací vyjádřená mimo jiné v ustanovení § 220 odstavec 1 trestního řádu, dle kterého soud může rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu. Tímto je formulován požadavek na zachování totožnosti skutku. V daném případě, pokud by měl být obžalovaný Bc. H. pachatelem výše uvedených trestných činů, je zcela jednoznačné, že by nebyla zachována totožnost skutku, pro který byla na obžalovaného podána obžaloba, neboť by se takového jednání musel dopustit vůči společnosti PAYWOOD, jejímž byl jednatelem.
47. Soud se dále zabýval tím, zda by obžalovaný nemohl být účastníkem na těchto trestných činech spáchaných jinou osobou, tedy zejména Danešem Z., a dospěl k závěru, že ze zajištěných důkazů nevyplývá, že by byly naplněny znaky skutkové podstaty výše uvedených trestných činů, tedy že by bylo prokázáno, že by se Daneš Z. těchto trestných činů dopustil. Respektive lze prakticky vyloučit, že by u Daneše Z. (vzhledem k délce doby a funkčnímu zařazení v UNIBONu) mohl být hlavních pachatelem těchto trestných činů ve vztahu právě k UNIBONu.

náhrada škody

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.

48. K trestnímu řízení se řádně a včas připojili poškození JUDr. Kateřina Martínková, insolvenční správkyň UNIBON – spořitelní a úvěrové družstvo „v likvidaci“ a Garanční systém finančního trhu. Své nároky pak oba poškození řádně specifikovali. Vzhledem k tomu, že byl obžalovaný Bc. David H. zproštěn tímto rozsudkem od skutku z obžaloby, byli oba poškození v souladu s ustanovením § 229 odstavec 3 trestního řádu odkázáni se svými nároky na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci. Rozsudek může napadnout odvoláním státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je také možno podat proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen do odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Právo odvolání nemá ten, kdo se ho výslovně vzdal po vyhlášení tohoto rozhodnutí.

Ostrava 10. prosince 2020

Mgr. Alice Erleová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Závodná.